

تافی مندائیم

سلیمانی و جهنگی جیهانی

له دهمی خۆی د ناو نووس نه کرابووم. بهلام وهک له که سوکاری خۆم بیستوو ده بچ له سالی ۱۹۱۴دا له دایک بووم. ئەو کاته شاری سلیمانی بچکۆله بووه. ژمارهی دانیشتوانی خۆی داوه له (۱۲۰۰۰) کهس. له ژێر چنگی تورکهکانی عوسمانیدا بووه. بۆیه که ههتا ههتا هاتوو به رهو پاش هاتوو. به هۆی زۆرداری ئهوانهوه: (ههژاری) و (نهخۆشی) و (نهخۆتندهاری) تا هاتوو په رهو سهندوووه. خۆ، که فهرمانهوایی عوسمانی کهوته ناو جهنگی جیهانیی یه که مهوه، له سالی ۱۹۱۶دا، ئیتر کوردستان کهوته ئهوپهري سه رگهردانی و شپهزهبییهوه. ئەم شه ره بیجگه له وهی که لکی بۆ فهرمانهوایی عوسمانی خۆی تیدا نه بوو، زۆر زیانی شی به خشی به و به کوردهواری. سلیمانی یه که تیک بوو له شاره به ناوبانگهکانی کوردستان. به ئاسته م بیرم دێ که چۆن دانیشتوانی شاره کهم، ناچار بوون رهو بکهن بۆ لادی له ترسی هورۆمی (پروسهکان)^(۱)!. شهوێکیان له باخهالی دایه نه کهمدا (پیرۆز) نوستبووم، له بن دهواریکی جافه تیبی دیتی (نه مه ل)دا، تا به یانی ماریکی زل له ناو جیگا که ماندا خۆی مه لاس کردبوو، که خه بهرمان بووه وه و ماره که خسه ی کرد، ئینجا پیمان زانی!. رهو ته و او بوو. گه راپه نه وه سلیمانی. بیرمه: له تاو گرانی، رۆژیکیان نام برد بۆ هه ژاریک له بهر ده رگا که مان. تا نانه که م دایه دهستی کلاو و مشکیه که می فراند!. باوکم هه رچه نه ئه م لاو ئه ولای کرد و، رای کرد به دوایدا نه دۆزییه وه! کلاو و مشکێ چوو...! ههروه ها له بهر مه به و بهر مه لکه مانه وه سه رباره تورکهکان، هه ر رۆژه چه ند ئیستر و

(۱) ئه وهی له م باره یه وه بو تر ئه وه یه که سلیمانی له چا و مووسل و به غدا و کووت و به سه رده ا دوور بوو له به ره ی ئه و شه ره جیهانییه ی ده ولته ی عوسمانی له تشرینی دووی ۱۹۱۴دا به شداری تیدا کرد، هه ر له و ساله دا به ریتانیا پر یاری گرتی به غدا ی دا و له به سه ره وه پیتشه ی کرد به ره و زوور، کوردی - سلیمانی خۆیان خسته ناو کله ی ئه و شه ره وه، ئه ویش به به شداری کردنیان له شه ری (شوعه ییه) و بۆ یارمه تی له شکر ی عوسمانی، گوا یه به رگریشه له ئیسلام و ده ولته ی ئیسلام. که ئینگلیز په لاماری کووتی دا و سه رکه وتنی شه ره که ی لێ بووه تیه و گلا نیتیک له و شاره دا و ئابلوقه درا، ئیدی له شکر ی رووس که پیتشه ی کردبوو له نازربایجان و باکووری رۆژئاوای ئیراندا و هه تا ده فئه رده کانی سه نه و کرماشان. ئه رکی ئه وه شی پخ سپیتردا که کارتیکی وا بکات له شکر ی عوسمانی شپه زه بکات تا ئه و مه ترسییه ی له سه ر (کووت)ه که م بکرتیه وه و دوا جار له شکر ی ئینگلیزی به ره و به غدا سه رکه وێ.

تا لیره دایه که باشووری کوردستان کهوته ناو بازنه ی مه ترسیکانی ئه و شه ره جیهانییه وه، زیاتر له دوو جه به وه: سلیمانی و په واندز. له به هاری ۱۹۱۶دا پروسه کان به ره و خانه قین و په واندز کشان. له ۱۳ی ماری ۱۹۱۶ په واندز گه ر، به مه تورکهکان له سلیمانی ترسان که بگه رێ، جا له شکره که ی ئه و ییان به هیز کرد و به ره و پینجوبنیان نارد، دوا ی شه ر و کوشتار، له کو تایی حوزه ییانی ۱۹۱۷دا پروسه کان پینجوبنیان گرت، به مه شار که وته مه ترسی ته و او وه، خه لکی له ترسی دلره قی رووس و (خوانه ناسیبان - وهک له ناو خه لکا باو بوو) به هه مو لایه کدا په ره وازه ببوون. (بۆ زیاتر په وانه: العمید شکر ی محمود ندیم/ الجیش الروسي في حرب العراق، ط ۳، مطبعة العاني بغداد ۱۹۷۴).

بارگه رتیکیان به تۆبوی فرۆ دده دایه گوێ شیوه که. هه ژاران له تاو برسیتی په لاماری یه که تریان ده دا، بۆ ئه مه ی بتوانن هه ره یه که یان به شی خۆی له گو شته کانیان بکاته وه! ههروه ها له بهر مه سه رباره کان گالیسه که یان به زه لام راده کیشا بارگه ریان نه ما بوو پیتی رابکیشن! که گرانی زۆری سه ند، چایان به کشمیش و میتۆزه وه ده خوارد وه، باوکم شه کری بۆ نه ده کرا!

دایه نه که م له دایکم خۆشتر ده ویست!

دایه نه که م «پیرۆز» م زۆر خۆش ده ویست^(۱). له گه ل دایکمدا تیکچوون. لیمان جیا بووه وه. له مه له در او سیبه کدا بوو به نیشته جی. برسیتی زه یفی لێ سه ند بوو. له ترسی دایکم، هه موو رۆژ به زه یبه وه نام بۆ ده برد! ئەم دایه نه م له دیتی (زړگوتیز)^(۲) وه هاتبوو. جاروبار ده بیرد مه (زړگوتیز) له با وه شیدا دایه نام و، به سواری گو تیرێژ ده بیرد م بۆ ئه وێ. له لادی که هه رچه نه ده خواردنی باشم ده ست نه ده که وت بیه خۆم، به لام ژینه که م زۆر پێ خۆش بوو. چونکه سه ره به ستی و خۆشه ویستی و گو رانیکی ژنم تیدا ده دی. له و تیه خۆشه ویستی سو رشت و ژینی ساکار و نازایانه ی لادییه کان چوه دل سه وه. له و تیه خۆشه ویستی دایه نه که م چوه دل سه وه. ته نانه ت له دایکم خۆشتر ده ویست! له بهر ئه وه به زه یبه م زۆر پیتیدا ده هاته وه، که دایکم له و گرانییه دا ده ری کرد. هه ر هه لیکم بۆ هه لیکه وتایه، به دزیی دایکه وه ده چومه لای، ئه وه نه دی پیت ده کرا خو اردنم بۆ ده برد. جاروبار که دل ره قی دایکم، ده رباره ی دایه نه که م ده هاته وه بهر به زه یبه م پیتیدا ده هاته وه، دل م ته نگ ده بوو، بۆی ده گریام. لام وایه ئیستاش که هه ر ناواره و کلۆل و بیتچاره یه که ده بینم و به زه یبه م پیتیدا دیته وه و، حه ز ده که م ده ستی یارمه تیی بۆ درێژ بکه م، له کاره ساتی دایه نه که مه وه یه، که له لادی ده بووم، که سوکاری دایه نه که م لام کۆ ده بوونه وه، ده یانلا و انده مه وه. مریشک و که له شتیر و به رخ و گیسکیان به دیاری ده دامێ. له بهر ئه وه ی ئه و خۆشه ویستییه م لێ ده دین، منیش ئه وانم خۆش ده ویست باوکم و دایکی شم تۆ له یان بۆ ده کرد نه وه. لام وایه، زۆر تر، هه رله مه وه بوو، که له ژیا نی فه رمان به ریمدا، توانیم نزیکه ی بیست سال له گونده کاندایه رمان بیس م و، حه زم ده کرد یارمه تیبیان بده م له پیتشه و تنیاندا. تا گرانی به سه رچوو، دایه نه که م سه ره شو تینی نه ما! داخه که م ئیستاش و ئه وسایش نه مزانی چۆن رۆبی و چۆن له ناوچوو! گه لێ جار به ریم ده کرد و بۆی ده گریام ته نانه ت ئیستایش که به ریم ده که ویته وه، کسه له جه رگمه وه دیت. زۆر جاری وایش هه یه بۆی ده گریام. چونکه به ریم ئه و دم ده که ویته وه که هه ژارانی وهک ئه و کلۆله، سه رگه ردانی ده ستی زۆرداری و هه ژاری و نه خۆشی و نه خۆتنده واری بوون له و گرانییه دا... هه موو مردن... هه موو له ناوچوون!

(۱) وهک جه میله خانی هاوسه ری مامۆستا ده بگه رتیه وه: حه به خانی دایکی مامۆستا مندالیان بۆ نه ده ما، بهر له شاکر له رۆژی کدا دوو کووری به سوور تیه ده مرێ، جا نه نکیان (دایکی میرزا فه تاح) ده نیرێ له زړگوتیزه وه ئەم (پیرۆزه) دیتن تا بیه تبه دایه نی شاکری کوره زای، ئه ویش به گیان و دل خه زمه تی ئه و منداله ی ده کرد، هه تا شاکر پیتی ده وت: دایه پیرۆز.

(۲) زړگوتیز: گوندیکه له باشووری سلیمانی به دامینی زنجیره ی گله زه رده وه نیزیکی رێگای قه رده اغ.

خانووەگەمان خۆش بوو

خانووەگەمان گەورە بوو. خۆش بوو. باوکم باخچەبەکی پێ له گۆل و دار و درهختی نایاب و ناوازی لێ هینابوو بوون. پێ بەدلی خۆمان تری و هەنجیر و هەنار و گوێز و توو و، سەوزەمان لێ دەچینیوه. بەشی خۆمانی دەکرد. جاروبار بەسەر خوزم و دۆست و دراوسێشیدا دەمانەشینیوه. بێجگە له بێینی چاوەندازە جوانەکانی و، خواردنی میوه و سەوزە خۆشەکانی، باخچەگە، جێگای یاریی و گەمە و مەلەبەندی سرهۆتم بوو. لەگەڵ هاوڕێکانماندا گەلیک جار بەسەر دارگوێز و دار هەنجیرهکاندا هەڵدەگەرام. خۆ له هاویندا، نانخواردن و نووستنی رۆژیشمان، بەزۆری هەر لەناو باخچەگەدابوو. هەرۆک هەموو دەم له سەیراندا بێن و ابوو. ئێستەیش که هاوینان هەز بەگەشتی هاوینە هەوارەکانی (کورداستان) دەکەم، ئەنجامی ژبانی ناو ئەو خانووەبە.

مالیکی پێ له نازاوه و خێزانیکی سەرگەردان

باوکم سێ سالیگەمی دوایی تەمەنی لەم خانووەدا رابوارد^(١). وازی له بازرگانی و هەموو شتیکی هینابوو. خوری دابوو، ئەم باخچەبە و خودا پەرسی. زۆر کەم دەچوو دەرەوه چەند هاوڕێبەکی کۆنی هەبوون، ئێواران دەهاتتە لای. بەدەستی خۆی چایی و قاوهی بۆ تێدەکردن. میوهی بۆ دەکردنەوه و پێشکەشی دەکردن. بەگفتوگۆی خۆش خۆشەوه رایاندا بوارد باوکم له بازرگانییەکییدا نابوت بووبوو. تەنانەت خانووەگەمان لەسەر ناوی خالێکم مابوو، هینشتا لەگەڵیدا نەبیریبوو. خالێم و باوکم، هەرکەسەیان بەلای خۆیدا داوێدەتاشی. نەمەزانی قەسە کامیان راستە. کەسێکیش نەبوو، له خەزمان، دڵسۆزان ناوێزیمان بکات. هیچ کامێکیشیان رووی نەدەهات داد بەگەییشتە دادگا. تا مردیش باوکم نەیهیشت من بیریپەرەوه. پاش مردنی بەچەند رۆژێک براندمەوه. بەلام خالێم (٦٠٠) شەش سەد دیناری لێ سەندم! دایکم و هەندێ خەزمان ئەم کردوویە خالێمان بەنارەوا داوێ قەلەم. بەلام من چونکە چاکەمی ئەو خالێم بەسەرەوه بوو، بەشیری بێبەگەوه لەگەڵدا براندمەوه، نەمەهێشت دلی لێمان بێهەشت!

له دینی (خێوئە) ^(٢) چەند پارچە زەوی و باخی باپیرە گەورەم بۆ باوکم مابوووه باوکم لەوێش وازی هینابوو. دابوو بە دەست نامۆزاکانی، بۆی بەرەم بەهینن لەبەر ئەوه تا دەهاتن دەست کورتتر دەبوون،

(١) باوکی: میرزا فەتاحی ئەحمەدی حاجی مستەفای حاجی قوربانی سێتە بەسەری هەموو ئەو، له بنەرەدا له گوندی خێوئە لای بازیان بوون، دوایی له گەرەکی دەرگەزن له سلیمانی نیشتهجێ دەبن و باوکی بەکاروباری بازرگانییەوه خەریک دەبن، هاتوچۆ ئێران دەکات. حەبیبەخانی دایکیشی کچی مافاغا بووه که ئەویش هەر له هەموو ئەو ئەو، لەناو خەزم و کەسدا بە (حەبەخان) ناسراو بوو... میرزا فەتاح له ١٩٥٤ و حەبەخانیش له ١٩٦١ دا کۆچی دوایی دەکەن.

(٢) خێوئە: دوو گوند هەر بەم ناوێه له دوو جێی جیاواز هەبە، لەوانەبە سیانیش؛ بەکیان له شارباژێر نێزیک بەمۆکەبە و کونەماسی سەر بەناحیە میاوت، دوو له ناوچە بازیان، که راستتر ئەمەیانە، بەم مەزەنەبە =

هەژارتەر دەبوون. ئەگەر مزی چەند دووکانیکی دایکم نەبووایه که له باوکیبەوه بۆی مابوووه، زۆر بەپەرتیشانیبەوه دەژایین. مالهکەمان وردە وردە چۆل و هۆل بوو. وامان لێ هات نە رەنجبەر، نە کارەگەر، کەسمان پێوه دانەدەنیشت. من و دایکم سەرمان کردبووه سەر باوکم که کرد و کۆشی بکات، که نامان بۆ پەیدا بکات تا باش بژین، تا هەست بەسەرگەردانی و نووستنی نەکەین. بەلام باوکم بەگوتی نەدەکردین جیهان و خێزانی بەردابوو، تەنیا بۆ باخچەگەمی و، بۆ ئەو چەند دۆستەمی دەژایا. نوێز و رۆژوو و قورئان خۆتندنیکی زۆری دەکرد. بەلام خەمی ژباندنی ئێمە و سەر بەرزی ئێمە نەدەخوارد. من و دایکم ئەمەمان زۆر پێ ناخۆش بوو. هەستمان بەکەموکۆری خۆمان زۆر دەکرد. که دۆستەماندا خەزمان دەدی شەرمان دەکرد له خۆمان. لەبەر ئەوه زۆر جار رقمان له باوکم هەڵدەسا. لەم دواییبەدا دایکم هەموو دەم، لەگەڵیدا تێکدەچوو! مالێ پێ بووبوو له نازاوه پێ بووبوو له شەر و شۆر و دۆژمناوەتی! تروسکەمی خۆشی بۆ کەسمان تێدا نەماوو! لێمان بووبوو دۆزەخ. بەراستی باشیان گوتوو: «نە پێتلاوی تەنگ، نە خانەمی بەجەنگ». هەرۆهه (کورداوەری) باش له ژبان تێگەیشتون که گوتویانە: «کاسەمی پێ ناستیی ماله!»

باوکم لەو دەمەدا تەمەنی له شەست سالی تێپەری بوو. هەرچەندە له لەشدا لاواز بوو، بەلام زۆر بەهێز و هەردەت بوو. هینشتا بەرگەمی ئەوهی پێوه مابوو که تا سێ سالی تریش کرد و کۆشی بکات بۆ بەخێوکردنی خێزانیگەمی. بەلام داخەگەمی نەهێز و هەردەتەگەمی بەکارهینا، نە خۆتندەواربێهەمی، نە شارەزایی و رەهوش و خووه پلەند و پەسندەکانی. وا دیاربوو زلەمی رۆژگار کاسی کردبوو، له ژینیش وەرپسی کردبوو!

ئەو پیاوێ که جارێ نەبەدەویست دلی مێروولەبەک بشکینن، یان زیان بەکەسیک بەگەییشت... ئەو پیاوێ که هەموو مندالانی گەرەگەمی دەلاواندەوه و، دۆستایەتی لەگەڵ دەرگەن، هەموو جارێک میوه و گۆلی باخچەگەمی بەسەردا دا بەش دەکردن... بەلێ ئەو پیاو، باوکم، نازاری دلی من و دایکم زۆر دەدا. نەک هەر خەمی ئێمە، بەلکو خەمی خۆشی نەدەخوارد!

باوکم برۆی نەماوو بەکەس. برۆی نەماوو بەکۆشش و تەقەلای خۆی! حەزی له گۆشەگیری دەکرد! هەولێ دەدا بەهۆی خوداناسی و باخچە بەخێوکردنەوه، خەم و خەفەتی کارەساتی رۆژگار له دلی خۆی بکاتە دەرەوه! دە بە لای من و دایکمەوه، باوکم بەهەلەدا چوو بوو! ئێمە برۆمان و ابوو، که دەیتوانی زۆر بەئاسانی خەم و خەفەت له کۆل خۆی و ئێمەیش بکاتەوه... مالهکەمیش بختاوه سەر دۆخی جارێ پێ بکاتەوه له گەشی و رووخۆشی و بگره و بەردە و مێوانداری؛ تەنیا دووکانیکی بچوکی بکرادایهوه له

= که باوکی مامۆستا بەئەسل خەلکی ئەو ناوێه و له تیرەمی هەموو ئەو هۆزی (سێتە بەسەر) که بەپێی (العشائر الكردية) ئەم هۆزه له هەموو ئەو نێن بەلکو دوايان کەوتون و لەگەڵیاندا ژباون، ئەمەمی له رای ئەدمۆندزەوه وەرگرتوو که له (کرد و تورک و عەرەب) دا باسی دەکات. بەلام ئەمێن زەکی بەبەکیک له پێنج فیرقەمی هەموو ئەو نادەنێ که له ١٧٠٠ هه له تەرەفی سنهوه هاتوونە بازیان. بۆ زیاتر برۆمان؛ (تاریخ سلیمانی و ولاتی، چاپخانەمی، النجاج، بەغدا ١٩٣٩) وه (العشائر الكردية، ترجمة فؤاد حمة خورشید، مطبعة الحوادث، بغداد ١٩٧٩).

بازاردا، سه‌ری خوښی و سه‌ری ئیمه‌ی‌شی بلنډ ده‌کرده‌وه. خوښی و ئیمه‌ی‌شی ده‌خسته خوښ گوزهرانیبه‌وه! ئه‌و باوک‌ه‌ی که جارن زۆرانبازی له‌گه‌ڵ ده‌کردم و، فیزی مه‌له‌کردن و سواری و تفه‌نگ به‌کاره‌یتانی ده‌کردم، ئه‌و باوک‌ه‌ی جارن فیزی قسه‌ی نه‌سته‌ق و هۆنراوه‌ی ده‌کردم و، گۆزانی به‌خۆم و هاورپیکانم ده‌گوت... ئه‌و باوک‌ه‌ی که جارن ده‌بیردم بۆ گه‌شتوگوزار^(۱)... وا توندوتیژ و تووره‌ی لێ هاتبوو، وه‌ها گرژ و مۆن بووبوو، وه‌ها شه‌رانی بووبوو، هه‌موومانێ کردبووه‌ کونه‌وه... هه‌موومانێ خسته‌بووه‌ زیندان‌ه‌وه! به‌راستی من و دایکم یقمان زۆر لیبی ده‌بووه‌وه... له‌ ده‌ستی وه‌رس بووبووین... خوداخودامان بوو له‌ ده‌ستی رزگار بیه‌ین! وای لێ هاتبوو، دایکم هه‌موو دهم له‌گه‌ڵیدا له‌ شه‌ر دابوو! منیش وام لێ هات ژوورپیکێ بچکۆله‌م بۆ خۆم جیاکرده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و هه‌را و بگره‌ خۆم دوور بخه‌مه‌وه! کاتی خۆم، به‌ته‌نایی، له‌و ژوورده‌دا راده‌بوارد. یان به‌خویندنه‌وه، یان به‌ده‌ستکردی دارتاشی و ئاسته‌نگه‌یی و نووسین و ورده‌کاریه‌وه‌ کاتی خۆم به‌خت ده‌کرد... بۆ نان خواردن نه‌بوویه، نه‌ده‌چومه‌ لایان... وام لێ هاتبوو که پڕوا بکه‌م: هه‌موو خه‌تانه‌یک وه‌ک خه‌تانه‌ی ئیمه‌ ژبانی پره‌ له‌ تنگ و چه‌له‌مه‌ و ئاژاوه‌ و ناخوښی و دوژمنایه‌تی! له‌به‌ر ئه‌وه‌ که له‌ سالی ۱۹۲۴دا ئینگلیزه‌کان بۆمبارانی (سلیمانی) یان کرد، به‌هه‌لم زانی نه‌ له‌گه‌ڵ باوکمدا مامه‌وه‌ له‌ شه‌ره‌که‌دا، نه‌ له‌گه‌ڵ دایکمدا چوم بۆ (نه‌مه‌ل)! به‌ته‌نیا چوم بۆ مالتی خزمه‌تیکمان که کوری پوری باوکم بوو، له‌ دیتی (دیره‌له‌)^(۲) له‌ ناوچه‌ی شارباژێردا. یه‌که‌م شه‌وی لێ ده‌ریچێ، بێ دایکیم پتیه‌ دیاروو، گریام، ئیتر ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی له‌وئ بوم زۆر به‌دلخوښیه‌وه‌ پام بوار، چونکه‌ له‌وئ بێ ده‌نگ و سه‌نگ به‌سه‌ره‌سته‌ی و ئازادییه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مندا له‌کانی هاورپیکمان به‌گه‌شتوگوزار و گه‌مه‌ و پتیکه‌نینه‌وه‌ پام ده‌بوارد. ژبانی ناو دێ و شاخ و کینو و سروشت، ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌ ناو دلندا خوښه‌ویست بوو.

که‌ گه‌رامه‌وه‌ (سلیمانی) له‌گه‌ڵ باوکمدا چه‌ند رۆژپیکێ خوښ و ئاسوده‌م رابوارد، به‌لام باوکم له‌سه‌ر پارانه‌وه‌ی دایکم به‌زۆر و به‌خواهیش په‌وانه‌ی لای دایکمی کردم، بۆ دیتی (نه‌مه‌ل) له‌ ناوچه‌ی شه‌ره‌زوردا، که‌ له‌گه‌ڵ مالتی خالدا رۆیشنبوو پیتی لێ ده‌نیم: ئه‌ویم زۆر بێ ناخوښ بوو! هه‌رچه‌نده‌ خزم بوون هه‌رچه‌نده‌ له‌ میوانداریدا که‌موکورییه‌یان نه‌بوو، به‌لام من له‌ دلدا ئه‌ویم زۆر بێ ناخوښ بوو

(۱) له‌م روه‌وه‌ مامۆستا عومهر مه‌حوی (سۆران مه‌حوی) بۆی باس کردم که‌ مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ی مه‌حوی بۆی گێراوه‌ته‌وه‌ چۆن میوزا فه‌تاحی باوکی مامۆستا شاکر هه‌موو دهم سه‌ری خانه‌قای مه‌حوی ده‌دا و دۆسته‌تیکێ خوښه‌ویسته‌ی مه‌لا خالیدی مه‌حوی بووه، باس و خواسی ئایینی و شیعری شاعیران و ده‌مه‌ته‌قبتی ناو مه‌جلیسی خانه‌قاکه‌ زۆریه‌ی جار ئه‌وی تیا‌دا به‌شداربووه، هه‌ر ئه‌م دۆسته‌تیه‌یه‌ش بوو که‌ وای کرد مامۆستا شاکریش دوا‌ی کۆچی دوا‌ی باوکی بێ له‌ سه‌ردانی خانه‌قا نه‌په‌رێ و جارها له‌گه‌ڵ مه‌لا ئه‌سه‌ده‌ی مه‌لا خالیدا به‌شدارێ کۆر و مه‌جلیسه‌کانی ئه‌و خانه‌قایه‌ بکه‌ن و وه‌ک باوکی تیکه‌لاوی پیاوانی ئایینی بیه‌ی لیتیا‌نه‌وه‌ نێزیک بێ. (له‌ پینچ شه‌مه‌ی ۲۰۲/۶/۶ له‌ سلیمانی).

(۲) دیره‌له‌ و هه‌باس چه‌قه‌ل: دوو گونډی بچوکی نێزیک به‌کاریزه‌ن له‌لای ناوی قه‌لاچۆلانی خوارووی رۆژناوای چوارتا. له‌ گه‌شته‌که‌ی شارباژێرشیدا سالی ۱۹۲۹ باسی ده‌کا و مالتی خزمی له‌وئ بووه.

نه‌مه‌ده‌ویست ده‌ستی‌او‌ی که‌سمان به‌سه‌ره‌وه‌ بێ! نه‌مه‌ده‌ویست با‌ری‌ین به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌! تکام له‌ دایکم کرد بگه‌رپینه‌وه‌ سلیمانی به‌قسه‌ی نه‌کردم! له‌ داخاندان خوښ که‌وتم! بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژبا‌ندا تیکه‌ی‌شتم که‌ (نازادی) نه‌ک هه‌ر رینگایه‌که‌ ته‌نیا بۆ (کامه‌رانی) به‌لکو رینگایه‌کی‌شه‌ بۆ (ته‌ندروستی) و (سه‌ره‌به‌زی)! هه‌روه‌ها تیکه‌ی‌شتم که‌ (کامه‌رانی) له‌ ناو دوو هاورپیکێ وه‌ک یه‌کدا په‌یدا ده‌بن، نه‌ک له‌ ناوه‌ند هاورپیکه‌ی ده‌له‌مه‌ند و هاورپیکه‌ی هه‌ژاردا. یاخود له‌ ناوه‌ند هاورپیکه‌ی ده‌سه‌لاتدار و هاورپیکه‌ی بێ ده‌سه‌لاتدا!

شیخ مه‌حمود و ئینگلیز^(۱)

له‌م کاته‌دا له‌شکری عی‌راق و ئینگلیز رژانه‌ ناو شه‌ره‌وه‌. فه‌رمانه‌وه‌ی (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) دوا‌ی هات. ئیمه‌یش گه‌رپینه‌وه‌ سلیمانی. هه‌رچه‌نده‌ ژبانی ناو مالتی خۆمانم له‌و ژبانه‌ی (نه‌مه‌ل) زۆر خوښتر ده‌هاته‌ پێش چاو، به‌لام که‌ به‌ناو بازاردا ده‌گه‌رام هه‌ستم به‌سه‌رنو‌شوستیه‌کی گشتی ده‌کرد. شار به‌ده‌ست دوژمنه‌وه‌ بووبوو به‌که‌لاوه‌ و وێران بووبوو. بازار که‌وتبووه‌ کزییه‌کی ته‌واوه‌وه‌. ده‌رامه‌ت نه‌ما‌بوو. ئاسایش له‌ ده‌ره‌وه‌ و ناوه‌دی شار تیکچوو‌بوو. گرانی، هه‌ژاری، نه‌خوښی، نه‌خویندنه‌وه‌ی په‌ره‌یان سه‌نده‌بووه‌وه‌ ئیستا ئه‌و سایه‌م بیه‌ر ده‌که‌وتنه‌وه‌، که‌ چۆن له‌ پاش راکردنی تورکه‌کانی عوسمانی و هاتنی له‌شکری ئینگلیز (سلیمانی) و ناوچه‌کانی که‌وتنه‌ حه‌سانه‌وه‌ و، بووژانه‌وه‌ و، ئاوه‌دانیه‌یه‌وه‌! پاشان که‌ فه‌رمانه‌وه‌ی (شیخ مه‌حمود) دامه‌زرا، چۆن سلیمانی با‌شتر پیتشه‌کوت له‌ رووی ئابووری و ئاسایش و خویندنه‌وه‌ وارییه‌وه‌. چۆن دلێ هه‌موو لایه‌کمان خوښ بووبوو به‌و نازادی و سه‌ره‌سته‌یه‌وه‌ که‌ ده‌ست (نه‌ته‌وه‌ی کورد) که‌وتبوو. چۆن هه‌ر رۆژه‌ با‌زیکمان ده‌دا به‌ره‌و سه‌ره‌به‌زی و تیکه‌ی‌شتم و کامه‌رانی.

(۱) شیخ مه‌حمودی حه‌فید (۱۸۸۱ - ۱۹۵۶/۱۰/۹) له‌ نه‌وه‌ی کاک ئه‌حمه‌دی شێخه‌، که‌سایه‌تیه‌یه‌کی ئایینی و سیاسی و عه‌شایری به‌هێز بوو، که‌ ئینگلیزه‌کان عی‌راقیان گرت له‌ ۱۹۱۹دا کردیانه (حوکمداری ناوچه‌ی سلیمانی، به‌لام ئه‌و تیروانینه‌تیکێ گه‌لێ له‌مه‌ به‌رزتر و فراوانتری هه‌بوو، بۆیه‌ زۆری نه‌برد ئینگلیزه‌کانی له‌ سلیمانی ده‌کرد و خۆی کرده (مه‌لیک) له‌ ۱۹۱۹/۶/۹ گه‌را و دوورخایه‌وه‌ بۆ هیندستان، ناوچه‌که‌ دیسان که‌وته‌وه‌ ژێر چنگی ئینگلیزه‌کان، له‌ ۱۹۲۲دا هینرایه‌وه‌ و حاکمه‌تی سلیمانی بێ درایه‌وه‌، به‌لام شێخ هه‌ر له‌ هه‌ولدا‌نی حوکمه‌تیکێ کوردیدا بوو، که‌چی ئینگلیزه‌کان (به‌پیتی ئه‌و به‌ندانه‌ی ریکه‌وتنامه‌ی سایکس - بیکن، ئه‌یلوولی ۱۹۱۶) له‌ نه‌خشه‌ و پلانیاندا نه‌بوو که‌ جوژه‌ مافیتیکێ واکوردی باشوور په‌وا بیه‌ین، به‌لکو به‌گورجی حوکمه‌تیکیان له‌ به‌غدا بۆ عی‌راق دامه‌زراند و باشووریشیان به‌زۆر بێ وه‌لکاند، له‌ ۲۹ مایسی ۱۹۲۳ شاندیکێ ده‌سه‌لاتی ئینگلیز و عه‌بدولموحسین سه‌عدون سه‌ره‌ک وه‌زیرانی عی‌راق و که‌سانی تر هاتنه‌ سلیمانی بۆ ریکه‌ پاکردنه‌وه‌ی هینانی ده‌سه‌لاتی به‌غدا، له‌ نه‌نجامی زنجیره‌یه‌ مملاتیسی سیاسی و عه‌سکری، دوا‌جار له‌ ۳ مارتی ۱۹۲۳دا هینری ئاسمانی به‌ریتانی بۆمبارانی سلیمانی کرد و شێخ و له‌شکره‌که‌ی خۆیان کوتایه‌ شاخه‌کانی جاسه‌نه‌، دیسانه‌وه‌ شار ئینگلیز و له‌شکری حوکومه‌ته‌که‌ی به‌غدا ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت‌ه‌وه‌ و بۆ یه‌که‌م جار سلیمانی بووه‌ چوارده‌مه‌ین لیوای عی‌راق. به‌م جوژه‌ شێخ مه‌حمود هه‌تا ۱۹۵۶/۱۰/۹ ببووه‌ سومبولی رزگاری نه‌ته‌وه‌یی له‌ باشووردا.

پاشان چۆن بهۆی دورژمانیه تی نیوان (شیخ مەحمود) و ئینگلیزهوه هەموو شتیکیان له دەست چوو؟! تا له خۆتندنگاکی سەردهمی داگیرکردنی ئینگلیزهکاندا دەمانخویند، هەستمان نەدەکرد بەبوونی خۆمان^(۱).

بەلام له کاتی فرمانرەوایی (شیخ مەحمودی مەزن)دا هەستمان بەسەربریزی و کامەرانی دەکرد. له دوو خۆتندنگای شێ و پری سەردهمی ئینگلیزهکانهوه، خۆتندنگاکان له سەردهمی (شیخ مەحمود)دا بوون بەچار خۆتندنگای ریکوپیت و پۆشته و پەرداخ و شوخ و شەنگ^(۲) (شیخ مەحمودی مەزن)، خۆی وەک باوکیکی راسته‌قینه چاودێری ده‌کردین لهو خۆتندنگایانه‌دا. جلویه‌رگی له‌سەر ئەرکی (شیخ مەحمود)، بۆ هەموو شاگردان دروست کرا. هەموو رۆژ ئه‌فسه‌ره‌کانی له‌شکری کورد، ده‌هاتن مەشقی سەربازییان پێ ده‌کردین. هەموو رۆژ سلاومان ده‌کرد، بۆ (ئالای کوردستان). (هەر بژی)یمان ده‌کرد بۆ (خونکاری کوردستان)^(۳) گۆرانیمان ده‌گوت بۆ (ئالای کوردستان). ئه‌فسه‌ره‌کان خه‌ریک بوون ده‌سته‌یه‌کمان فێری تفه‌نگ به‌کارهێنان بکه‌ن، ده‌سته‌یه‌کیشمان فێری سواری بکه‌ن، تا شاگرده‌کان ئاماده‌بن بۆ (پیشمه‌رگه‌ی سوپای کوردستان). هه‌روه‌ها خه‌ریک بوون ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌ ئامیره‌کانی ساز و ئاوازی سەربازی بکرن بۆ (سوپای کوردستان). ته‌نانه‌ت پوولی پۆسته‌ییشیان له‌بیر نه‌چوو که به‌ناوی (فرمانرەوایی کوردستانی خواروو)وه ده‌ریان هێنا^(۴).

زمانی خۆتندنگان (کوردی) بوو. له‌و ده‌مه‌دا که ته‌مه‌نم له‌ ده‌ سالان تێبه‌ری کردبوو، له‌ شاگردێکی گێژ و وێژ و ترسۆک له‌ خۆتندن و خۆتندنگاوه بووبومه‌ شاگردێکی دل پر له‌ خۆشه‌ویستی بۆ خۆتندواری و خۆتندنگا. له‌ گه‌ل سێ شاگردی تردا کرام به‌چاوه‌ش. دواي خۆتندن ده‌گه‌راین به‌ناو شاردرا بۆ ئه‌وه‌ی کرده‌وه و په‌وشتی شاگردەکان ته‌ماشای بکه‌ین و، ئاراسته‌یان بکه‌ین بۆ چاکی. هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک شاگردی به‌دخو سزا ده‌درا. شاگردی چاکیش پاداشتی پێ ده‌درا. ئه‌مه‌یش به‌ناشکرا له‌به‌رده‌م هه‌موو مامۆستا و شاگردەکاندا ده‌کرا.

(۱) مه‌به‌ست له‌ قۆناعی یه‌که‌می حوکمی راسته‌وخۆی ئینگلیزه له‌ سلیمانی ۱۹۱۹ - ۱۹۲۲ که دواي شه‌ری ده‌ریه‌ندی بازمان شیخ گیرا و ئینگلیز شاری داگیرکرد و حاکمی سیاسی سلیمانی (ئیلی بانسته‌رسۆن ۱۸۸۱ - ۱۹۲۳) که به‌میتجهرسۆن ناسراوه حوکمیکی دل‌ه‌قانه‌ی شاره‌که‌ی ده‌کرد. به‌لووتبه‌ری و له‌ خۆرازییه‌کی ته‌واوه‌وه مامه‌له‌ی ده‌کرد.

(۲) ئه‌و قوتابخانه: ئه‌عدادی مەحمودی، روشدییه‌ی قادری، ره‌ئوفیه‌، له‌تیه‌یه‌.

(۳) واته‌ بۆ: سه‌رۆکی کوردستان، مه‌لیکی کوردستان

(۴) له‌ راستیدا ئه‌و پوولی پۆسته‌یه‌ هه‌ر له‌ چاپخانه‌که‌ی شاره‌وانی سلیمانی له‌ چاپ درا، له‌سه‌ر کاغه‌زێکی ساکار. له‌ لای راستیه‌وه نووسراوه (حکوومه‌ت) له‌ سه‌روه‌ه (کوردستان) و له‌ لای چه‌پیه‌وه (جنوبی) له‌ خواربیه‌وه (۸ آنه) که نرخی په‌پوله‌که‌یه‌ و له‌ نیه‌ره‌ی راستیه‌یدا وینه‌ی دوو خه‌نجهری راست و چه‌پ هه‌یه‌، قه‌راغیکی گرتج نییه‌، ره‌نگی کاغه‌زه‌که‌ سه‌وزیکی کاله‌ و وینه‌ و نووسینه‌کان ره‌شن. قه‌باره‌که‌ی ۳ × ۴سم...

زیاتر به‌مه‌به‌ستی باج و ده‌رگرتن له‌ معامه‌لاتی ره‌سمی خه‌لکی ده‌رکراوه‌ و به‌کارده‌هات.

له ئاغایه‌تی‌دا زۆرداریم دی!

بیرمه‌ هه‌ر له‌ سایه‌ی ئه‌م به‌رگی سەربازی و مەشقی سەربازی و په‌روه‌رده‌کردنی سەربازیه‌یه‌وه، ئاره‌زووم چووه‌ سه‌ر چه‌ک هه‌لگرتن و به‌کارهێنانی له‌ پاره‌ی رۆژانه‌کانم که کۆم ده‌کردنه‌وه، به‌دزی باوکمه‌وه ده‌مانچه‌یه‌کی بچکۆلانم کړی. پاشان خه‌نجهریکی ده‌بانیشم کړی. دواي ئه‌وانه له‌ ژووریکی مائی خۆماندا، ده‌ستم دایه‌ چه‌خماخساز. دایک و باوکم له‌ رووی دلسۆزییه‌وه هه‌زیان نه‌ده‌کرد، توخنی ئه‌و شتانه‌ بکه‌وم. به‌لام مندالییه‌که‌ی من به‌هێزتر بوو له‌ شیریه‌ی ئه‌وان و، له‌ هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وان! گویم نه‌دایه‌ قسه‌یان! جارێکیان ده‌مانچه‌یه‌کم له‌ ده‌ست ده‌رچوو. جارێکی تریش بۆمبایه‌کی ده‌ستکردی خۆم له‌ ده‌ست ده‌رچوو! زۆری نه‌مابوو له‌ هه‌ردوو جارکه‌دا برینداریم!

له‌ ماله‌ ئاغایه‌کی گه‌وره‌ خه‌نجهریکی نایابیان لێ دزیم! چونکه‌ ئاگاهه‌ دادی نه‌ده‌پرسیم و تۆله‌ی بۆ نه‌ده‌کردمه‌وه، رقم لێی ده‌بووه‌وه و به‌چاوی سووکه‌وه سه‌یرم ده‌کرد! لام و ابوو خه‌نجهرکه‌ بۆ خۆی دزراوو، بۆیه‌کا دادی نه‌ده‌پرسیم؟! ئاغایه‌کی گه‌وره‌ی تریش که زۆر دۆستی باوکم بوو، به‌لێنی دامێ که ده‌مانچه‌یه‌کم پیتشکەش بکات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی درۆی له‌گه‌ل کردم، ئه‌ویشم له‌به‌ر چاوه‌وت! ئه‌م دووکاره‌ساته‌ وایان لێ کردم رقم له‌ ئاغایه‌تی بیته‌وه. له‌ هه‌موو ئاغایه‌کیش بسله‌میتمه‌وه! تا زۆر زۆریش تاقیبیان نه‌که‌مه‌وه، بریایان پێ نه‌که‌م؟! که بووم به‌فرمانبه‌ر، کرده‌وه و په‌وشتی ئاگاهانم به‌به‌د و سته‌مکارانه‌ ده‌هاته‌ پیتش چاو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ تا پیتم بکرایه‌ به‌ره‌نگاری ده‌سه‌لاتی ناروایانم ده‌کرد! هه‌رچه‌نده‌ (کوره‌واری) ئه‌و ناوچانه‌، به‌تایبه‌تیش زۆر لیکراوه‌کانیان ئه‌مه‌یان پێ خۆش بوو، به‌لام ئاگاهان زۆر جار به‌دگۆییان لێ ده‌کردم، لای فرمانرەوایی به‌ (کۆمۆنیست)یان ده‌داده‌ قه‌له‌م!

به‌چه‌که‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانم خراب هاته‌ پیتش چاو!

له‌ گه‌ره‌که‌ماندا زۆریه‌ی منداله‌کان کوره‌ هه‌ژاربوون. به‌لام هه‌ندیک له‌مانه‌، نایا له‌به‌ر ترس بووین، یان له‌به‌ر تێنه‌گه‌یشتن، یاخود له‌به‌ر چنۆکی و چاوپرسیتی، دواي قسه‌ی زۆرداران و خۆبه‌رستانه‌ی دوو سێ به‌چه‌که‌ ده‌وله‌مه‌ند ده‌که‌وتن؟! ئه‌و به‌چه‌که‌ ده‌وله‌مه‌ندانه‌ کوره‌ ئاغایش بوون! چه‌ند جارێک ئه‌و مندالانه‌ به‌سه‌رۆکایه‌تی ئه‌و به‌چه‌که‌ ده‌وله‌مه‌ندانه‌وه، له‌ باخچه‌ی مائی تێمه‌ و له‌ باخچه‌ی مائی گه‌لیک که‌سانی تر، میوه‌ و سه‌وزه‌یان ده‌کرده‌وه و ده‌دزی و ده‌فراند. هه‌موو جارێک له‌ خۆم ده‌پرسی: ئه‌گه‌ر منداله‌ هه‌ژاره‌کان میوه‌ و سه‌وزه‌ بدزن، ده‌لێن له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که له‌ مائی خۆیاندا میوه‌ و سه‌وزه‌یان نییه‌ بیه‌خۆن بۆیه‌کا ده‌یدزن! ئه‌ی به‌چه‌که‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان که له‌ مائی خۆیاندا هه‌موو جوړه‌ سه‌وزه‌یه‌کیان هه‌یه‌، بۆچ ده‌یدزن؟! تێسته‌یش سوپاسگوزاری باوکم که له‌ مندالییدا وه‌های په‌روه‌ده‌ کردم که هه‌رگیز حه‌ز له‌ دزی کردن نه‌که‌م و بێ پێدانی خاوه‌نی له‌ باخ و بێستانه‌ی که‌شیش میوه‌ نه‌که‌مه‌وه و میوه‌ نه‌پرم.

کوره‌ ده‌وله‌مه‌ندیکه‌ ده‌ناسم: هه‌موو ئیواران ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر هه‌ژاری خۆیان ده‌هاتنه‌ به‌رماله‌که‌یان بۆ پارچه‌ ناییک بیه‌نده‌ن، هه‌موویان ئاگادار ده‌کرد و هه‌ر سەرباز بۆی ریزبن و مەشقی بۆ بکه‌ن، بۆ ئه‌مه‌ی ده‌میکی ته‌واو بۆ به‌زم و پیتکه‌نینه‌ی خۆی خۆشی له‌ دیلی ژیر ده‌ستییان بیه‌نین! ئه‌و هه‌ژاره‌ی له‌ژیر

فرماندهیی ئه‌ودا مه‌شقی سه‌ربازانه‌ی نه‌کردایه، نانی نه‌ده‌دایه؟!

جا ئه‌م کارساتانه‌ی له‌و ئاغا و کوره‌ ئاغا و به‌چکه‌ ده‌وله‌مه‌ندانه‌ چاو‌م پهن ده‌کوت له‌گه‌ل فیز و لووت به‌رزی و خۆپه‌رستییه‌که‌یان... ئه‌مانه‌ هه‌موویان منیان خسته‌ سه‌ر بیه‌رک‌ده‌وه‌ له‌ چینی ده‌وله‌مه‌ند و ئاغا‌کان... له‌ خۆم ده‌پرسی: له‌به‌ر چی وان؟! بۆچ وا ده‌کن؟! به‌لام تا گه‌لیک سال تینه‌په‌ری تییان نه‌گه‌یشتم! نایشارمه‌وه‌ له‌ دلدا رڤم لئیان ده‌بووه‌وه! حه‌زم ده‌کرد له‌ هه‌ژاره‌ باشه‌کان نزیک بیه‌مه‌وه‌ نه‌ک له‌وان! گه‌لیک جار شه‌ر و شه‌رم تووش ده‌بوو له‌گه‌ل ئه‌و به‌چکه‌ ده‌وله‌مه‌ند و ئاغایانه‌دا!

جاریکیان بوومه‌ سه‌رکرده‌ی گه‌له‌یه‌ک له‌و منداله‌ هه‌ژارانه‌ راویژی هورۆمان کرد و بریارمان له‌سه‌ر دا و، دارم بۆ هه‌موویان په‌یدا کرد. له‌ ته‌نگی بانگی شه‌واندا به‌ره‌نگاری به‌چکه‌ ده‌وله‌مه‌ند و کوره‌ ئاغا‌کان و نوکه‌ره‌کانیان بووین. خۆشه‌ختانه‌ شکاندمان و، راومان نان و، ناچارمان کردن به‌رێزگرتنمان! له‌وه‌وه‌ هه‌ستمان به‌سه‌ربلندییه‌ک کرد، به‌دلخۆشییه‌ک. ئیسه‌ منداله‌ هه‌ژاره‌کان زۆرتر هۆگری یه‌کتری بووین. ئیتر له‌وه‌ به‌ولاوه‌، ته‌نیا له‌گه‌ل خۆماندا یاریمان ده‌کرد. نزیک ئه‌و به‌چکه‌ ده‌وله‌مه‌ند و کوره‌ ئاغا خۆپه‌رستانه‌ و خاوه‌ن فیزانه‌ نه‌ده‌بوینه‌وه! لام وایه‌ له‌م سه‌رچاوه‌یه‌ و هه‌ندیک شتی تره‌وه‌ بوو، که‌ له‌ دوا‌رۆژدا، بوومه‌ دۆستی هه‌ژار و کلۆل و بیچاران. پر به‌دلێش به‌ره‌نگاری (زۆرداری) ی هه‌موو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکم ده‌کرد، له‌سه‌ر ئه‌وان. هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م کرده‌وانه‌یشم بوو که‌ دۆزمنانیک زۆر به‌چنگم له‌ دوا‌رۆژدا بۆ په‌یدا بوو، له‌ زۆرداریان خاوه‌ن سایه‌ و سایه‌ و ده‌سه‌لات. له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانیشدا‌بوو، که‌ زۆر ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ و گیروگرتم هاته‌ به‌ر و، زۆر په‌ند و شه‌یره‌تم له‌ رۆژگار و ده‌رگرت.

له‌ ناو ئازاوه‌دا گه‌وره‌ کرام

دایکم و باوکم، هه‌ردووکیان خودا په‌رست بوون. نوێژیان ده‌کرد و، رۆژوو‌یان ده‌گرت و قورئانیان ده‌خویند. به‌لام هه‌ردووکیان له‌شبان کز و لاواز، که‌له‌یه‌کان پر له‌ ئاشوب، دل‌بان پر له‌ خه‌م و خه‌فته‌ بوو. هه‌ردووکیان گرو‌ز و نه‌کلۆک بوون. به‌لام له‌ ته‌مه‌ندا له‌ تیگه‌یشتندا له‌ بیروباوه‌را له‌ په‌وشت و کرداردا زۆر له‌یه‌ک جیاوازی‌بوون. دایکم پتزی له‌ داماو و هه‌ژار و سه‌رگه‌ردان زۆر ده‌گرت. به‌دل خۆشی ده‌ویستن، یارمه‌تی ده‌دان. باوکم پتزی له‌ خوینده‌وار و، خوداناس و په‌وشت بلند زۆر ده‌گرت. دایکم ئه‌وپه‌ری نازی ده‌کیشام باوکم به‌پێچه‌وانه‌وه‌ نازی نه‌ده‌کیشام. دایکم له‌گه‌لمدا رووخۆش و قسه‌خۆش و، کرده‌وه‌ رهن‌دین بوو. بۆ خۆشی دل‌ی من هه‌موو سامان و گیانی خۆی به‌خت بکرایه‌، به‌لایه‌وه‌ که‌م بوو... به‌لام باوکم وشک و برنگ توندوتیژ و تووره‌ بوو له‌گه‌لمدا. به‌کورتی هه‌ردوولایان ئه‌م په‌ر و ئه‌وپه‌ریان لێ گرتبووم! جا په‌روه‌ده‌کردنی که‌وتیوه‌ ناوه‌ند (ساردی) و (گه‌رمی) ی په‌وشت و خوی هه‌ردووکیانه‌وه! له‌به‌ر ئه‌وه‌ (که‌له‌پوور)^(۱) ی له‌ش و ئه‌نجامی کرده‌وه‌کانیان، که‌له‌کیکی که‌م و زیانیکی زۆری به‌من به‌خشی! ئه‌م

(۱) پتی تیده‌چی مه‌به‌ستی له‌مه (بۆماوه - وراثه) بچ که‌ له‌ جو‌ری پیکه‌اته‌ و جو‌رمی له‌ش و لاری باوک و دایکیدای پتی براره‌ و خۆشی له‌ سه‌ره‌وه‌ ئیشاره‌ی بچ داوه‌. هه‌روا ئه‌م راستگۆیه‌ به‌ باری ده‌روونی و هه‌لسوکه‌وتییه‌وه‌ ئاستی یادداشته‌کانی مامۆستا گه‌لێن به‌رزتر ده‌کاته‌وه‌ و به‌ها و ترخیان زیاد ده‌کات.

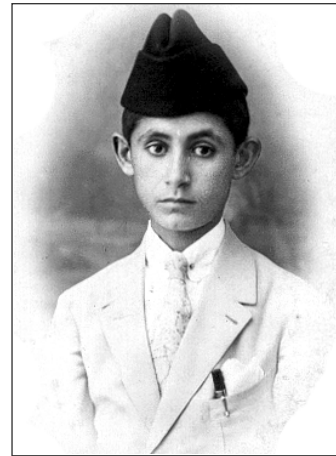
جو‌ره‌ په‌روه‌رده‌کردنه‌ وای لێ کردبووم، له‌ (له‌ش)دا: له‌ر و لاواز و، زۆر جار نه‌خۆش له‌ (گیان)دا کز و بچ هیتز و ترسۆک له‌ (هۆش)دا سه‌رلێشیتواو و هه‌له‌دار بیه‌م! داخه‌که‌م منیش گرو‌ز و نه‌کلۆک و قسه‌ ربه‌ق و توند و تیژ بووبووم! وام لێ هاتبوو، نه‌ک جیهان نه‌ک ژیان خۆیشم له‌به‌ر چاو بکه‌وی؟!

خویندنه‌م پهن خۆش نه‌بوو، لێی ده‌ترسام!

دوو سێ جار نارده‌میانه‌ حوچه‌ لای مه‌لاکان به‌خوینم، له‌ تاو نوکوچی کچه‌یکی شاگرد که‌ پتی ده‌خویند، له‌ ترسی نازاری داری مامۆستا مه‌لاکان یه‌ک له‌دوای یه‌ک حوچه‌کانم به‌جی هیشته‌ بچ ئه‌ودی هیه‌چیان تیده‌ فتریم! باوکم ناچار ما خۆی له‌ ماله‌وه‌ قورتان و نووسین و نووسراوه‌ فارسییه‌کانی پتی ده‌خویند، لێره‌دا له‌ ترسدا فتر ده‌بووم! به‌لام دل‌م نه‌ده‌چوو به‌خویندنه‌کاندا. چونکه‌ تییان نه‌ده‌گه‌یشتم له‌وانه‌ش نه‌بوون که‌ دل‌م پتیان بگه‌شیتته‌وه! پاشان باوکم چوو بۆ (تیران) بۆ کرپن و فرۆشتن ئه‌و کاته‌ ده‌سه‌لات به‌ده‌ست ئینگلیزه‌کانه‌وه‌ بوو. ئامۆزایه‌کی باوکم، نارده‌می به‌ر خویندن له‌ خویندنگا. له‌ هیه‌چه‌ خسته‌میانه‌ پۆلی سه‌په‌مه‌وه‌ له‌ویشدا گیتز و ویتز بووم، ته‌قه‌ی سه‌رم ده‌هات. حه‌زم له‌ خویندنه‌کان نه‌ده‌کرد. تییان نه‌ده‌گه‌یشتم له‌ داری مامۆستاکان ده‌ترسام قینم له‌ خویندنگا ده‌بووه‌وه‌ که‌چی به‌شو‌ه‌ پر به‌دل گرتیم له‌ چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی پاله‌وانان ده‌گرت، که‌ چیرۆک خوانیک ناسیاری دراوسیمان ده‌یکرد. جار به‌جاریک خویندنگام بیه‌ر ده‌که‌وته‌وه‌.

هه‌ناسه‌یه‌کی سارده‌م هه‌له‌ده‌کیشا بۆ خۆم چونکه‌ وه‌ک شاگردی‌کانی تر خویندنه‌کان فتر نه‌ده‌بووم تا وهرامی باش بده‌مه‌وه‌ هه‌موو جاریکیش به‌شه‌رمه‌وه‌ یاخود به‌لیدانه‌وه‌ له‌ پۆله‌که‌مدا ده‌گه‌رامه‌وه‌ جیتی خۆم! چه‌ند سالیک له‌ناو ئه‌م نازاری ده‌روونییه‌دا تلامه‌وه‌. چه‌ند جاریک تیییدا نه‌خۆش که‌وتم پاشان بۆم ده‌رکه‌وت که‌ هۆی ناشیتیه‌که‌م له‌ خویندنه‌کاندا ئه‌وه‌ بوو که‌ وه‌ک شاگردی‌کانی تر منیان له‌ پۆلی یه‌که‌مدا دانه‌مه‌زاندبوو. بۆیه‌کا بنجینه‌ی خوینده‌واریه‌که‌م وا چرووک بوو. به‌دل حه‌زم ده‌کرد له‌ پۆلی سه‌په‌مه‌وه‌ بگه‌یتره‌وه‌ بۆ پۆلی یه‌که‌م، تا بتوانم منیش روو سوور و سه‌ر ئه‌فرازیم له‌ به‌رده‌م مامۆستاکان و شاگردی‌کاندا. هه‌رچه‌نده‌ له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانه‌روایی (شیخ مه‌حمودی مه‌زن)دا گوتیرامه‌وه‌ بۆ خویندنگایه‌کی تر که‌ له‌ویدا که‌میک حه‌زم له‌ خویندن و هه‌ستم به‌بوونی خۆم ده‌کرد، به‌لام داخه‌که‌م ئه‌م ساله‌ و سالیک تریشم، بیه‌جگه‌ له‌ دوو ساله‌که‌ی پێشوو به‌فیرۆ له‌ده‌ست چوو! که‌ زانیم بنجینه‌ی خویندنه‌که‌م چرووکه‌ پر به‌دل ئامۆزگاری خۆم به‌جی هیئا و، له‌ پۆلی شه‌شه‌مه‌وه‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ پۆلی پینجه‌م! لێره‌دا کاره‌ساتیک رووی دا، که‌ بووه‌ به‌هۆی گۆرانی بیروباوه‌ریم ده‌رباره‌ی خویندنگا و خوینده‌واری. یه‌که‌می پۆله‌که‌مان رۆیی به‌پتی رسته‌ی ناوه‌کان نه‌ک به‌پتی په‌لی خوینده‌واریم وا ریکه‌که‌وت ناوی من له‌ دوای ناوی ئه‌وه‌ ده‌هات. هه‌رچه‌نده‌ له‌ بارستایی خوینده‌واریدا زۆر له‌دوا بووم، به‌لام به‌و ریکه‌وته‌ که‌ بووم به‌یه‌که‌می پۆلی پینجه‌م دل‌م یه‌جگار خۆش بوو! سه‌رم یه‌جگار بلند بووه‌وه! له‌ خۆم ده‌پرسی: بۆ چ زۆرتر تینه‌کو‌شتم؟ بۆ چ زۆرتر خۆم ماندوو نه‌که‌م؟ به‌لکو سه‌رکه‌وم! به‌لکو پیتش بکه‌وم! کچی ده‌لێ: ئه‌م یه‌که‌مینیه‌ ده‌زۆنه‌ی خۆم ناکه‌م به‌یه‌که‌مینیه‌کی راسته‌قینه‌؟ باش بوو له‌و ده‌مه‌دا خودا‌راستان چه‌ند مامۆستایه‌کی نوێ و شاه‌زا و وریا و، کارگوزار له‌ خویندنگا که‌ماندا دامه‌زران به‌هۆی ئه‌وانه‌وه‌ بۆ یه‌که‌م

جار به راستی له ژباغدا خوتیندنگا و خوتیندهواری و مامۆستایانم به دلداجوو. تیکۆشینیه کانم سهریان گرت. له تاقیکردنهوهکاندا، یهک له دوای یهک به باشی دهردهچووم. رۆژ به رۆژ باشتر دهووم پاش یهک دوو مانگیکت تیکۆشانی تهو او، وام لئ هات بووم به یهکه می راسته قینه ی پۆله کم! ئای له م خۆشیه!

ئیستر لهو رۆژهوه به تیکۆشین و خوتیند دلم خۆش دهبوو و، کامهران دهبووم ئه مه نده هۆگری خوتیند بووم له هه موو تاقیکردنهوهکاندا یه که مم به رنه ده دا. ته نانه ت له پۆلی شه شه مدا که ده رچووم، بووم به یه که می خاک (لوا) ی سلیمانی. له ناو یه که مه کانی خوتیندنگا کانی سه ره تایی عیراقیشدا جیگا یه کی باشم گرت. له سه ره کی^(۱) خوتیندنگا که مانه وه له ئاهه نگیکی

گهرم و گوردا پیرۆزیاییم لئ کرا و، ئافه رین کرام... له زۆر لای تریشه وه پیرۆزیاییم لئ کرا. جا ئه م سه رکه وتانه م بوو که گیان و دلمیان بوو ژانده وه. هه ستیشیان پئ کردم به بوونی خۆم و، به سه ره ره زری و کامهرانی وایشیان لئ کردم که بروام به (خۆ)م پئ، که ده توانم له هه موو شتی کدا له هه موو کاروباری کدا به هۆی هه ول و تیکۆشانه وه سه ره که م، به لکو ده توانم بيم به یه که م له هه موو سه رکه وتینیکمدا! به لئ، ئه م سه رکه وتانه م بوون که پالیان پیتوه نام بيم به مامۆستای خۆم که ئاراسته یان کردم بۆ دۆستایه تی بۆ پیاوه تی بۆ نیشتمانی سه ره ره وه ری بۆ ژانیکی پاک و پوخته و سه ره ره زانه ی پر له کامهرانی. به لئ و ابوو... ژیان چوو به دلدما له به ره ئه وه ترسم لئ نه ما!

نه خۆشی باوک و دایکم کاری تئ کردم

له پشوری هاوین پاش تاقیکردنه وه ی پۆلی پینجه مدا، باوکم و دایکم هه ردووکیان نه خۆش که وتن. ته نانه ت منیان به دیاره وه مابووم به که لکیان بيم. نه خۆشیه که ی دایکم کوشنده بوو. له وه ده ترسام بیکۆژی. شه پرزه بییه کی زۆر و دلته نگییه کی به هیز روویان تئ کردبووم. دایکم زۆر خۆشه و بیست. به زه ییم پیتیدا دهاته وه که به ته نیا ده بووم بۆی ده گریام. به لām له به رده م خزمه کاند خۆم کز پیشان نه ده دا. باش بوو له سایه ی خودا وه له پاش چهنه رۆژی ک ده رمان خواردن هه ردووکیان چاک بوونه وه.

کوردایه تی له مامۆستایه که وه فیر بووم

هه رچی باوکم بوو هۆگری بیروباوه ری ئیسلامه تی بوو. ئه وه حه زی و ده کرد فه رمانه واییه کی ئیسلامی وه ها هه لکه وئ که هه موو ئیسلامه کان به یه ک چاو ته ماشا بکات و، هه موو نه ته وه به کیش مافی خزی له ژیر سیبه ری ئه ودا به ته واهه تی ده ست بکه وئ. حه زی له زۆرداری نه ده کرد. به رنه گاری ده کرد. منیش تا

(۱) سه ره کی: به رتیه به رایه تی.

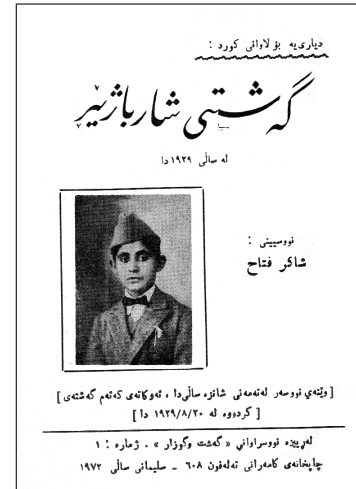
ماوه یه ک له سه ره بیروباوه ری باوکم بووم. به لām رۆژیکیان مامۆستایه کی نوئ که ناوی (عه بدو لوا حید نوری)^(۱) بوو، و تاریکی نیشتمانی سه ره ره رانه ی دا بۆ شاگرده کان، که منیش یه کی تیک بووم له وان، له باهه ت یه کی تیک له شه ره که کانی کورده وه. چونکه و تاره که پر له راستی و دلۆسۆزی بوو، چونکه زۆر لیکراوی و داماوایی و لیتقه و مایه ی کورده واری پیشان ده دا، زۆر کاری تیکردم بیروباوه ریم هاته سه ره کوردایه تی و، دلم چوو به نه ته وه ی کوردا. ئه م خۆشویستنه له دلما گری گرت. تا ده شه ات گره که ی بلتیه ی ده سه ند، به تاییه تی له پاش ئه وه ی کۆمه له هۆنراوه کانی (حاجی قادری کۆبی) م خوتینده وه که له سالێ ۱۹۲۵ دا چاپ کرابوو. پاشان وام لئ هات له دوایی (خودا)، که سی ترم له (نه ته وه ی کورد) خۆشتر نه ده و بیست له راستیدا (کوردایه تی) م ده په رست! پریارشم دا: «هه تا ده مینم سامان و گیانم له پیناو کامهرانی و پیتشکه وتن و سه ره ره زری (کورد) دا به خت بکه م». ئیستر له وساره هاته م کۆری (نیشتمانی سه ره ره ری) و (گه لپه ره ری) یه وه. ئه وه نده ی هۆشم بری کرد پئ و له توانامدا بووی. به پیتی کات و جیگا و مرۆف، له کۆششکردن دوا نه که وتووم! بۆ گه یشتن به م ئامانجه پیرۆزه ییش له سه رتیکه وه پریارم دا: «بیمه مامۆستای خۆم و، خۆم پئ بگه یینم». له سه رتیکه تریشه وه پریارم دا: (له رتگیای بلا و کورده وه ی خوتینده واری به وه، «نه ته وه ی نه ژادی کورد» وربا بکه مه وه و بیخه مه سه ر رتگیای پیتشکه وتن و سه ره ره زری و کامهرانی). له م کاته دا که سالێ ۱۹۲۷ بوو^(۲)، ته مه نم له چوارده سالیدا بوو^(۳)... له تاقیکردنه وه ی پۆلی شه شه مدا به یه که م ده رچوو بووم. ئیستر له و رۆژه وه ته مه نی مندالیم پرایه وه. پیم نایه ته مه نی کورپیتیه وه. سه رم هه لپه ری راست بوومه وه. گورم به سه ته وه. خۆم گورجوگۆل کرده وه. بۆ ئه وه ی منیش له «ژیان» دا رتگیایه کی ته خت و فراوان بۆ خۆم بکه مه وه!

(۱) عه بدو لوا حید نوری: (۱۹۰۴ - ۱۹۴۴/۷/۵) هه ر زوو باوکی کۆچی دوایی کردوه، جا لای خالی که نوری عه لی ئه جزاچی بوو په ره رده و گه وه بووه، بۆیه هه ر ناوی ئه ویشی وه رگرتوه له قوتابخانه ی نمونه ی سه عاده تی سلیمانی خوتیندویه، له ۱۹۲۷ (دار المعلمین) ی به غدا ی ته واکردوه له هه له بجه و سلیمانی و شه قلاوه و چوارتا مامۆستا بووه، خاوه نی ده ست و قه له میکی ره نگین بووه، دلئین له بواری رۆژنامه گه ریدا کاری کردوه، نووسینه کانی به بییری پیتشکه وتن و زانستی سه رده مه که ئا ده دا، کورده ره رتیکه راسته قینه بووه، زمانه کانی تورکی و عه ره بی و فارسی باش زانیوه، کۆمه لئ و تار و کتیبی وه رگیتراوی هیه، له گه ل چهنه د شیعر و سرودتیکه نیشتمانی و نه ته وه یی که میتشکی قوتاییه کانی پئ ئا ده دا؛ له کتیبه کانی: له ولاتی ئاده میزاده سه ره به سه ته کاند ۱۹۳۹، پیرۆزی مندال ۱۹۴۰، به ره روونای ۱۹۴۲، له رتی سه رکه وتنی ئینسانا ۱۹۴۳. هه روا کۆمه لئ کتیبی بۆ خوتیندی قوتابخانه له عه ره بییه وه گۆرپه.

(۲) ئه وه ده مه تازه له پۆلی دووه می خوتیندنگای دووه می ده رچوو بووم.

(۳) به مه رحیک له م کاته دا بووه ۱۹۲۷/۶/۱۵ که شیخ مه حمود (رتیکه وتننامه ی پینچوبین) ی له گه ل حکومه تی عیراقدا مۆر کرد بۆ کۆتایی هینان به شه ره که ی و وازه یان له سیاسه ت، دیاره ئه وه ش به هۆی ئابلقه دانیتکی ده وه له تانی چوارده ور و فیستی به ریتانیا وه بوو. له و رۆژانه دا خه لکه که ی سلیمانی دوو چاری نا ئومیدی و دلشکاوییه ک ببوو، ئه م کلپه سه ندنی گیانی کوردایه تیبه له ده روونی مامۆستا و قوتابیاندا له و رۆژه ره شه دا شتیکی دلخۆشکه ر بووه، گۆرانیکی به رچاویش بووه له شیوازی خه باتی رزگاری نه ته وه ییدا.

گهستی شارباژیر ۱۹۲۹

سالی ۱۹۲۹ له رۆژی ۲۰ی مانگی گه‌لاوێژدا ناواتم هاته دی. دووشهمه به‌یانه‌کی، سێ سواره. من و باوکم و کویتخای (دوله - حاجی ره‌شید)، روو به‌که‌لی (ئه‌زمیر) ده‌ستمان کرد به‌رۆیشتن. هه‌تاکو سه‌ر په‌له‌کان به‌ناسووده‌یی لیتمان خوری، که له‌وه‌دا تووشی به‌رده‌لانی و ره‌شه‌بایه‌کی بێ هاوتای شاخه‌که بووین، تا گه‌یشتینه چایخانه‌که‌ی ئه‌زمیر دابه‌زین. ئه‌و پیتخۆره‌ی پیمان بوو خواردمان. دوا‌ی سات و نیویک به‌ره‌و (دوله) ده‌ستمان کرد به‌رۆیین، به‌ناو ئه‌م کیتو و کهژ و شیو و دۆله‌دا. کره‌بایه‌کی شه‌مالیش به‌لار و له‌نجه‌ده‌هات. خۆی ئه‌دا له‌ یالی ئه‌سپ و ماینه‌کافان، په‌خشانی ئه‌کردن و، ئه‌یخستنه به‌ر تیشکی پرشنگداری رۆژ. وه‌کو ناو‌ریشمیتکی ره‌نگ خورمایی ده‌یدره‌وشانده‌وه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه دار و ده‌وه‌نی ئه‌و چیا‌یه‌ی که بووبونه خالی سه‌ر گۆزای خۆی، به‌خۆشی هاتنی شه‌مالی شاخه‌کانی ژوورووه‌وه شه‌یان ئه‌کرد. دل چ دلێکه که هه‌موو ده‌م ناخ نه‌خواری که له‌ناو ئه‌و نزاره و ئه‌و میترگ و میترغوزارده‌ته‌مه‌نی شیرینی خۆی رابووێتی. رۆژ نه‌گه‌یشتبووه‌ نیه‌وه‌رۆ گه‌یشتینه سه‌ر (باسکی دوله)، دابه‌زین. به‌چاو ته‌ماشای ئه‌و چاوئه‌ندازه‌ جوانه‌ی گۆی چه‌مه‌مان ئه‌کرد. سنگیشمان به‌هه‌لمژینی ئه‌و شه‌ماله‌ بۆنخۆشه‌ ئه‌بووژانده‌وه له‌سه‌ر قالی و رایه‌خی ده‌ستکردی کوردستان دانیشتن. چه‌ساینه‌وه. تاویک خه‌ریکی ئاوه‌ سه‌هۆلاوه‌که‌ی (دوله) بووین. تاویکیش له‌ کونی دوورینه‌وه ته‌ماشای گونده‌کانی بن ئه‌و چیا گه‌ورانمان ئه‌کرد. نان خورا. نوستین، له‌ نوستن بووینه‌وه. ئینجا نۆزه‌ی راو بوو.

پاوه‌که‌ویکی سه‌یر ۱۹۲۹/۸/۲۰

من و (حاجی ره‌شید) که گه‌وره‌ی دێیه‌که‌ بوو، شان به‌تفه‌نگ و که‌مه‌ر به‌کیلانه‌ خه‌نجهر، هه‌موو که‌لوپه‌لێکی پاوه‌که‌ومان له‌گه‌ل خۆماندا برد. چووینه‌ ناو ئه‌و حاشاره‌وه‌ که له‌ولای (دی کۆن) یاخود (ره‌ز) ده‌که‌وه‌ بوو. له‌و هه‌له‌وه‌ تاکو نزیکي ئیواره‌ بێ سه‌ره‌ و خشبه‌ له‌ناو حاشاره‌که‌دا خۆمان مات کرد. چاومان به‌و کونه‌وه‌ بوو که لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی تێ ده‌خړی بۆ کوشتنی ئه‌و مه‌لانه. که له‌پاش تاویک په‌یتا، په‌یتا، ده‌سته‌یه‌ک فیژالک، پۆلێک کۆتره‌ باریکه. قۆلێک سوپسکه، له‌گه‌ل تاک و ته‌رایه‌ک که‌و ده‌هاتنه سه‌ر ئه‌و ئه‌ستێرکه‌ گچکه‌یه‌ که له‌ چۆره‌ ئاوی چیاکه‌ به‌چۆره‌ چۆر پر بووبوو. وه‌لی چونکو مه‌به‌سی

(حاجی ره‌شید) هه‌ر که‌و کوشتن بوو، له‌وانی که‌ی ته‌قه‌ نه‌ده‌کرد. کاتیکیان زانی سێ که‌و شان به‌شانی یه‌ک هاتنه‌ گۆی ئاوه‌که. پر که‌یف و شادی و مه‌ستی ئازادی ئاویان نۆش کرد. به‌ده‌نگی سازناسا‌ییشیان دلێان خۆش ئه‌کرد. حاجی له‌و کاته‌دا، ده‌ستی نا به‌په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگدا، به‌ختی ناپوختم چوه‌ جیگه‌ی سه‌خت، تفه‌نگی بێ کاره‌ لیتمان بوو به‌مارا!... هه‌رچه‌ند په‌نجه‌ی پیاوه‌نا و ده‌ی ترووکاند، بایی جریوه‌ی چۆله‌که‌یه‌ک هه‌رپه‌ی نه‌کرد. لیتمان یاخی بوو، هه‌ر ته‌قه‌ی نه‌کرد. کاتیکیان زانی که‌وه‌کانیش به‌م که‌ینه‌ و به‌ینه‌یان زانی و سێ به‌سی دایان له‌ شه‌قه‌ی بال و رووه‌و هه‌ورازی چیاکه‌ ده‌ستیان کرد به‌فرین. ئیمه‌یش به‌دلێکی پر ئیشه‌وه‌ هاتینه‌وه‌ ناو دی، تاکو بۆ سۆزی (حاجی ره‌شید) به‌تفه‌نگه‌که‌یه‌وه‌ جارێکی تر چوه‌وه‌ ناو هه‌شارگه‌وه. کات نه‌گه‌یشته‌ چیشته‌نگاو به‌چار که‌وی ناسک و باسک و قۆل قه‌وییه‌وه‌ هاته‌وه‌ مه‌له‌وه. له‌ بانگی شیاندا هه‌ر چواربانمان به‌سوورکراوی، له‌سه‌ر سینی هاته‌ به‌رده‌م. بێ ئیوه‌ ناخۆش به‌خواردنیان شادمان بووین. به‌م ره‌نگه‌ رۆژی سێ شه‌مه‌یشمان دوا‌یی بێ هینا.

پاوه‌ ماسی ۱۹۲۹/۸/۲۲

هیشتا رۆژ نه‌بوو بووه‌وه، له‌ خۆشی بیینی پاوه‌ ماسی، له‌په‌ر، ناو به‌ناو خه‌به‌رم ئه‌بووه‌وه، چونکه‌ ئه‌و جۆره‌ پاوه‌ ماسیه‌م هیشتا نه‌دیوو. بۆ به‌ری به‌یان زۆری نه‌ماوو. جریوه‌ی چۆله‌که‌ و شنه‌و سه‌روه‌ی کره‌بای به‌یان له‌ پیتخه‌ف سه‌ری به‌رز کردمه‌وه. چاوئه‌ندازه‌که‌ی یه‌جگار دلگیر بوو. له‌لایه‌که‌وه‌ شه‌مال خۆی ئه‌دا له‌ پرچی ره‌نگینی چنار و عه‌ره‌ر به‌جاری نه‌شته‌ په‌خشانی ئه‌کرد، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ رۆژ چه‌شنی کیتێکی چوارده‌ سه‌له‌ به‌لار و له‌نجه‌ و نازیکی بێ ئه‌ندازه‌وه‌ ده‌م و چاوی، به‌سه‌ره‌ تاتکی، له‌ قوتکه‌ی که‌له‌وه‌ ده‌رئه‌خست. ده‌می وه‌ک شکۆفه‌یه‌کی به‌ری به‌یانانی به‌هاران به‌ناسته‌م ده‌پشکوته‌وه، به‌پرشگی تیشکی روومه‌تی یاقینیشی گه‌لای ئه‌و دار و ده‌وه‌نانه، ئه‌و چیمه‌ن و لاله‌زاردی وه‌ک تارایه‌کی ئال ده‌رازانده‌وه. هه‌رچه‌ند ئه‌و تیشکه‌ گه‌وه‌ره‌ینه‌یش نه‌یدا له‌ رووی ئه‌و ئاوجه‌مه، ئاوی چه‌مه‌کیش وه‌ک ئاویه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر به‌رۆژ و روو به‌ناسمانی بێ پایان، تیشکی ئه‌لماسینی خۆی ره‌وانه‌ ئه‌کرده‌وه.

منیش له‌ خۆشی ئه‌م دیمه‌نه‌ جوانانه، جووله‌ که‌وته‌ له‌شمه‌وه‌ و وه‌کو تیزگی تفه‌نگ له‌ پیتخه‌فه‌که‌م راپه‌ریم و گورج و گۆلانه‌ خۆم کۆ کرده‌وه و، چست و چالاکانه‌ تروتفاقی چا‌ لیتمان و پاوه‌ ماسیم ئاماده‌ کرد. هه‌ندیکم به‌پاشکۆی ئه‌سپه‌که‌مدا قایم کرد و لیم خوری روو به‌چم، هه‌تا گه‌یشتینه‌ گۆمیتکی گه‌وره، له‌ گۆی گۆمه‌که‌ هه‌وارمان لادا و چاییمان ساز کرد و، دۆشه‌که‌مان راخست و ده‌ستمان کرد به‌ماندوو هه‌سانه‌وه. چای ده‌می کیشا و له‌ پیتخۆر خواردندا بووین و (حاجی محمه‌دی برای حاجی ره‌شید) له‌ ته‌ک منداله‌کانیا، به‌په‌له‌ هاتن و ده‌سیان کرد به‌قرژال کوشتن له‌بن به‌رده‌ بچکۆله‌کانی گۆی چه‌مه‌که‌دا. راست و چه‌پ، ده‌سپک و قاچیکیان نه‌بێ، هه‌موو په‌ل و پۆیان لێ ده‌کردنه‌وه. له‌ پیتخه‌ ئه‌وه‌ بيشا به‌رۆژێک، به‌دیاره‌وه‌ بووم، هه‌ندێ (ژاری ماسی) یان هینا و تا ده‌میک کوتایان. له‌گه‌ل هه‌ندێ ئه‌سپۆن و تۆزی سرتشدا تیکه‌لیان کرد. برێک شیلایان، تا وه‌ک هه‌ویری لێ هات. ئینجا له‌ چه‌شنی ده‌نکه‌ ده‌مه‌ر قاچاندا، پلپیت، پلپته، ده‌بانبری و ده‌یانخسته‌ به‌ر خۆر، تا وشک ئه‌بوونه‌وه. جا به‌م ده‌رمانه‌یان ده‌گوت:

«ژار ماسی». ئینجا حاجی ئەو پلێتانهی دەخسته ناو دەنکه تری و قاشه کاله کهوه، یاخود دهیخسته ناو کونێکی تهپله کداری زۆر بههێز و تینهوه که لهژێر سکی بهچکه قرژاله کهدا بوو.

(حاجی موحه‌مه‌د) به‌کۆمه‌ڵ ئەم خۆزشته ماسییانهی ده‌خسته ناو چه‌م و گۆمه‌که‌وه، ماسییه‌کانیش قووتیان ئەدا.

کاتمان نه‌کرد به‌نیو سات چه‌ند ماسییه‌ک به‌خۆلی و گێژییه‌وه سه‌ر ئاو که‌وتن و هاتنه‌ قه‌راغ گۆمه‌که‌وه. ئیمه‌یش به‌سووکییه‌که‌وه ده‌ستمان کرد به‌گرتن. به‌لام هه‌ر ئەوه‌بوو. ئیکه هه‌رچه‌ند چاوه‌ڕوانیمان کرد یه‌ک ماسیه‌کمان به‌دی نه‌کرد. ئەمه‌یش له‌ بێ به‌ختیمان بوو. چونکه هه‌موو جارێ (حاجی موحه‌مه‌د) ئەبگوت: «هیچ جارێ نه‌بووه، به‌نیوهی ئەو ده‌رمانه سی ماسی و چل ماسی نه‌کوژین!...».

ده‌ی بام وای... قه‌ی ناکا!...

هه‌رچی چۆنێک بێ، رابواردنێکی خۆشمان رابوارد، کاتیکی شیرین بوو له‌ ژایماندا. خۆزگه به‌رۆژی وا ده‌گه‌یشتییه‌وه.

به‌راستی زۆرم بێ خۆش بوو که به‌دلتیکی بێ ئەندیشه‌وه کۆچمان کرده گۆی (گۆمی کچان). ئینجا ده‌ستمان کرد به‌ئاگرکردنه‌وه و چایی سازکردن و ماسی برژاندن. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا به‌وتینه‌گر (فۆتۆگراف) ده‌که‌م وینه‌یه‌کی ئەو دیمه‌نم کیشا.

خوا ته‌م و خه‌می له‌ دل‌مان په‌وانده‌وه. ئەو رۆژه خۆشه‌ویسته‌یشمان به‌م دل‌ه خۆش و رۆشنه‌وه رابوارد. تا قرچه‌ی نیوه‌رۆ له‌وێ بووین. ئینجا هاتینه‌وه مالتی. نوستین. پاش نوستن، هه‌ر به‌شپوه‌ی جارێ روو به‌ (ناو ره‌زان) سواری ئەسپ بووین. تا زه‌رده‌په‌ر له‌وێ بووین، ئینجا هاتینه‌وه.

قه‌ڵاچو‌الان ۱۹۲۹/۸/۲۳

به‌یانه‌کی که له‌چای خواردن بووینه‌وه، چوونی (قه‌لا چو‌الان) هه‌ر له‌ می‌شکما‌بوو، ئەجولایه‌وه. چونکه له‌م چه‌ند سه‌ده‌ی دواییه‌دا، یه‌که فه‌رمانه‌وایی کورد که هه‌لکه‌وتی له‌ شارباژێر و شاره‌زووردا، له‌ بنچینه‌دا له‌وێدا دامه‌زراوه. به‌تاره‌زوویه‌کی گه‌رمه‌وه رووم له‌ (حاجی موحه‌مه‌د) نا. ئەسپمان زین کرد. به‌جوته‌ سواره له‌ سوێتی ته‌لاره‌که‌ی (دوله‌) وه‌ لووت به‌سه‌ره‌و ژێر مل‌مان نا بۆ گۆی چه‌مه‌که. له‌وه به‌ولاوه پێگا خۆش بوو. هه‌تا نیوه‌ی رۆی به‌شی زۆری پێگا که‌مان هه‌ر به‌غار و پمبازی، به‌گورگه‌ لۆقه و چوار ناله‌ کردن به‌ئه‌سه‌یه‌کان رانه‌بارد. ئینجا له‌به‌ر رۆی سه‌ختی، به‌پوختی له‌ ته‌نگه‌ی که‌ژ و چه‌مه‌که لاماندا. که‌وتینه‌ هه‌وراز. به‌سه‌ر بالی شاخه‌که‌دا پێگامان بری، تا گه‌یشتییه‌ نزیک دییه‌که.

له‌ پێگادا (حاجی موحه‌مه‌د) هه‌ر باسی چلۆنی ئەو دییه‌ی بۆ ده‌کردم و جێ راو و سه‌یرانی پیشان ئەدام. کاتی که له‌م قسانه‌دا بووین به‌ (گۆر) پێک گه‌یشتین، چه‌شنی سنوق، هه‌ر چوارلای به‌ته‌له‌به‌ردی خشت و لووس گیرابوو. له‌سه‌ر (کێل) ده‌که‌ی گه‌لپێک نووسین و نه‌حش و نێگار هه‌لکه‌ندرابوو. که به‌لگه بوون بۆ ئەوه‌ی (به‌ردتاشی) له‌و ده‌مه‌دا چه‌ند له‌پیش بووه. ئەمه‌ چونکه باهه‌تییکی می‌ژوووی بوو، وام به‌جوان زانی که وینه‌یه‌کی بگرم. هه‌ر تۆزێکی که چوون به‌ولاوه، له‌سه‌ر شاخه‌که تووشی (گومه‌زێکی

که‌لاوه) هاتین، به‌به‌رد دروست کرابوو ناوه‌که‌ی پر بوو له‌ تاق و ده‌رگا که ئه‌یروانی به‌سه‌ر هه‌موو (قه‌لا چو‌الان) دا. گومه‌زی (شیخ حه‌مه وه‌سه‌یم)^(۱) یان بێ ده‌گوت که پر بوو له‌ گۆری (پاشا) و (مه‌لا) و (په‌یر) هه‌وره‌کانی فه‌رمانه‌وایی (بابان). گورج له‌ ئەسه‌په‌که‌م هاتمه‌ خواره‌وه وه ئەسه‌په‌که‌م دایه‌ ده‌ست (حاجی) و به‌سه‌لتی چوومه‌ ناوه‌وه. ته‌ماشام کرد: هه‌رچی گۆزێکی تیا‌بوو، به‌ته‌له‌ به‌ردی جوان و خشت، ته‌نشت درابوو. هه‌ر گۆره‌ی کێلپێکی بالا بل‌ند و سپه‌که‌ له‌و خشت و خۆلی تیا‌ داترابوو، که به‌ نووسین و نه‌خش و نێگاره‌وه رازینرابوه‌وه.

به‌راستی دیمه‌نی ئەو کێل و گۆرانه باوه‌ری ته‌واوی بێ په‌یدا کردم که له‌و ده‌مه‌دا چه‌ند (به‌ردتاشین) و (هه‌لکه‌ندن) په‌سه‌ند و پێشکه‌وتوو بووه. چونکه ئیستایش به‌گران شتی وا له‌و چه‌شنه‌ له‌لای ئیمه دروست ئەکرێ. خۆ گۆری (شیخ حه‌مه وه‌سه‌یم) یان له‌ هه‌موویان ریکوینیک تر بوو. چونکه له‌ زانا هه‌ره گه‌وره‌کان و خواناسه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه بووه. ته‌نانه‌ت ئەلێن تیا‌نویستی چی له‌ دلی پی‌اوا‌یه‌ ده‌ری به‌خت. که ئەمه‌ نیشانه‌ی ئەوه‌یه له‌ زانستی ده‌روونی و له‌ رازی ده‌روونیدا زۆر شاره‌زا بووه. خۆی چامه (قصیده) یه‌کی فارسی هه‌لبه‌ستوه، که له‌ گۆره‌که‌ی خۆی، به‌نووسینیکی جوان هه‌لکه‌ندراوه. باسی رابواردنی ته‌مه‌نی خۆی ئەکا و له‌ خوایش ئەپارێته‌وه. ئیستایش به‌ناسانی ده‌خوینداریته‌وه، به‌لام له‌ په‌له‌په‌لیدا هه‌ر ماوه‌ی ئەمه‌نده‌م بوو که لێی به‌خوینمه‌وه: «آنکه کردم از دهر برفت».

هه‌روه‌ها چوار گۆری تریش به‌رجاو که‌وت، به‌لام نووسینه‌کانیان قرتا بوون، خویندمه‌وه، یه‌کێکیان هی (مسته‌فا پاشای بابان) بووه، بۆ ئەوانی تریش له‌ لاداییه‌کانم پرسی، گوتیان گۆری (عه‌بدوللا پاشا) و (سلیمان پاشا) ی بابان بوون، له‌ خۆشی بیینی ئەم هه‌موو که‌له‌په‌ورانه‌مان سه‌رخۆش بووم، وینه‌یه‌کی تیکراییم گرتن و سواری ئەسه‌په‌که‌م بوومه‌وه.

(۱) شیخ محم‌هد وه‌سه‌یم؛ شیخ محم‌هد وه‌سه‌یمی گه‌وره: هه‌روه‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدوکه‌ریی موده‌ریس ده‌لتی: «له‌ ده‌وروبه‌ری ۱۰۴۰-ک-دا له‌دایک بووه»، زانایه‌کی گه‌وره و پایه‌یه‌کی به‌رزی بووه له‌ زانسته‌ ئابینیه‌کاندا، له‌ رۆژانی حوکمی به‌کر به‌گی کوری سلیمان پاشادا که ۱۲ سا‌ن حوکمی کردوه، له‌ قه‌لاچو‌الان موده‌ریس بووه، مامۆستای زانای گه‌وره شیخ حه‌سه‌نی گه‌له‌زه‌رده و سلیمان پاشای گه‌وره بووه که له ۱۷۶۱ز-دا فه‌رمانه‌وایی کردوه -دیاره ئەمه له‌گه‌ڵ مه‌زه‌نده‌که‌ی مامۆستا عه‌بدوکه‌ریی رێ ناکه‌ون که بۆ سالی هاتنه‌ دنیای دایناوه- بۆیه هه‌ر خۆی ده‌لتی: «به‌داخه‌وه هه‌روه‌ک می‌ژوووی له‌دایکبوونی به‌ته‌واوی نه‌زانراوه می‌ژوووی وه‌فاتیشی نازانری، ل ۱۳۱». له‌ سه‌رده‌میدا چه‌ند زانایه‌کی پایه‌دار له‌ قه‌لاچو‌الان مامۆستا بوون؛ مه‌لا محم‌هدی غه‌زایی و مه‌لا جامی چۆری. گه‌لێ به‌ره‌مه‌ی ئابینی به‌نرخ‌ی بووه، له‌وانه (سنن الصلاة) به‌لام فه‌وتان.

مامۆستا (مه‌حمود ئەحم‌هد محم‌هد) له‌ باسیکی‌دا سالی وه‌فاتی به‌ ۱۷۱ ک داده‌نتی. بۆ زیاتر په‌روانه:

۱- مه‌لا عه‌بدوکه‌ریی موده‌ریس: بنه‌ماله‌ی زانیاران، ج ۱، چاپخانه‌ی شه‌فیع به‌غدا ۱۹۸۴.

۲- رۆشنییری نوێ، گۆفار، ژماره (۱۰۲) سالی ۱۹۸۴، مه‌حمود ئەحم‌هد محم‌هد، بایه‌خدانی بابانیه‌کان به‌زانست و رۆشنییری.

لیمان دا رۆیشتین، تووشی گۆمیتیک بووین. حاجی گوتی: «ئەمە لەو دەمەدا تاش بوو. ئاویان لە کانپەکی دوورەو بەسەر ئەم شاخەدا بۆ هیناوه. ئەم چەمی بەردەم شارەیش لەو دەمەدا لەو بەرەو رۆیشتوو».

ئینجا تۆزیک رۆیشتین گەیشتین بەردی. کە لەو کانی شاری (قەلاچولان) بەردەکانیان دیاریبوون. لە بن دار توویەکا وینەیهکی دێیەکم گرت. تۆزێ ئاومان خواردوو و روو بەردەلە گەراینەو. دێی (قەلاچولان) ئیستە کە چوار پینج مالتیکە. کاتی خۆی ئەوئەندە و نیوئە ئیستای شاری (سلیمانی) گەورە بوو. (قەلاچولان) دەکەوتتە سەر ئەو چوار شاخەکی کە چوار لای دەشتەکی قەلاچولانی گرتوو. کاتی خۆی ئەو دەشتە هەمووی باخ و باخات بوو، کە پر بوو لە میوێ هەموو رەنگە و دار و درەخت. کە گەراینەو نزیکی گۆی چەمەکی پیتشو بووینەو. چەند هەنگاویک رۆیشتین، تووشی ئەستیرک (حوض)ی (سلیمان پاشای بابان) بووین. ئەستیرکیکی پان و گەورە بوو. هەمووی بەبەردی شاخەکی کرابوو لەم لای و لەو لایشیەو دار گۆزیک و دار توویەکی گەورە هەبوو. ئیستە تیکچوو، قسڵ و گەچی پیتو نەماو، لە پشتیشیەو (رەزی خانم) بوو کە ئیستە تۆزێ رۆی و شویتی ماو. لە خوارویش باخجە و باخ بوو. کە لەو بەرەو گۆزیک لیبە، ئیستەیش دار و پەردووی خانووەکانی ماون، بەگردی (تەپلچیان) بەناوبانگە. تەپل لیدەر و دەهۆل ژەنی لەشکری بابانەکانی تیا بوو. ئەو حەلە بیست هەزار کەسی پتر تیا بوو. شاریکی گەورەتر و پانتەر بوو لە سلیمانی ئیستا، کە پاشە جار کردیان بە پایتەختی دوومی فەرمانرەواییەکیان.

لە زانیان، لە وێژەوانان، لە ئایین ناسان، لە پیشەوهران، لە هەموو رەنگیکی تیا هەلکەتوو، (مەلای بیوهران - شیخ حەمە وەسیم) مەلای بەناوبانگیان بوو، کەچی ئیستەیش بەجۆزیک و شروشتی لێ ئالۆزاو، کە کەس تیا ناحەوئیتوو!

سیوھیل ۱۹۲۹/۸/۲۶

لە دوا (قەلاچولان) هەتا رۆژی یەکشەممە کە ئیسمرۆیە هەر بەمەلەکردن و چوونە (دەرەلە کۆن) و سواربوون رام بوارد، (حەمە پاشای ئەورەحمان ئاغا) لە شار بەلێنی دابوومی کە بیته لام و پیکەو بەچین بۆ دەرەو، بەلام بەلێنەکی خۆی بەجێ نەهینا! کە رۆژ خۆی لە کەلەو دەرخست ئیمە لە چای خواردنەو دا بووین. پاشان من و (حاجی موحمەد) روو بەدێی (وهراز) کە لە بەشی (سیوھیل) دایە لیمان خوری. لە ساتی سێدا گەیشتین ئەوئ. لە ریتگادا بەناو چەم و چوورد و دار و دەوون و هەلگێر و گرد و دۆلێشدا تیبەرمان کرد. لە هەندێ پلە و سەختەلانیش دەرەز بووین. لە مالتی پوورە (حەبێ) کە پوورزایەکی (حاجی محەمەد) بوو لامان دا. خانەخوێکەمان ژنیکی نازا و وریا و نان بەدە و بەکاربوو. خزم دۆست و شیرین کار بوو. لە تەمەنی خۆمدا، ئافەرەتی وام لە کورددا نەدیوو. هەر سێ مندالەکی لە ژێر سەرپەرشتی خۆیدا میواندارییان ئەکردین و فەرمانیان هەل ئەسووراند. حەزەم ئەکرد بەوینەیهکی (پوورە حەبێ) ئەم گەشتنامەیم برازانداوە، بەلام رەوشتی کۆمەلایە تیمان ریتی ئەوئە نەدام!

لەناو بەدەرھاتن و نازگرتنی ئەم مالتە یەک بەلەدا هەتا کاتی هەشت لە تەک کورپکی قسەخۆش و دلشادکار دانیشتم. چوومە نوێژی. دیمەنی دار و دەوار و چیمەن و مێرغوزاری (وهراز)ی بێ رازیش، لە هەر چوارلاوہ چاوەکامیان ئەگەشانەو، دلیمیان ئەبووژاندوو. ریتگاکە: بەم بەر و بەو بەریا درەختی گەورە گەورە پزیری بەستبوو. چلە میو و چووزەرە گەلا سەر و پۆتەلاکی لق و پۆپەکانی دارەکانی وەک پووشینی ژن داپۆشبوو. هیتشووە تریکانیش، رەشەکە و سپیکە، وەک لە ئاھەنگ و زەماوەندی مندالاندا ئەببیرن. بەدامینی دارەکاندا شۆرپووبوو، دارەکانیان رازاندبوو. چوومە بن داریکەو وینەگرەکم نامادە کرد. (حاجی موحمەد) و (فەرەجی جۆلا)یش کە لە تەنشت ئەو کەلە میو و دارانەو وەستابوون، لەناو وینەکی دێی (وهراز) و جەنگەلستانەکەدا دەرچوون. هاتینەو هەوار بۆ لای کۆری پیاوہکان، (کاک ئەمین)ی برای (رەشید ئاغا)ی عەبدوللا ئاغا)ی پشدریش کە هاتبوو بۆ بینینی ئیمە لەوئە بوو. باسی سەرگوزشتە و رەوشتی پشدری بۆ ئەکردین، بەروو خۆشییەکەو لەوئە جیابوونەو بەرەو لالەزاری (ساوہپان) و (کەندەسوور) کە لە پشت دێو بوون جوولابن، (حەمە شیرین)ی کوری (پوورە حەبێ) و (وەستا فەرەجی جۆلا)ی هەورامیش لە گەلمان بوون، ئەمیان لە بابەت هەورامییەکانەو قسەکی بۆ ئەکردم.

بەناو چەمیتیک رۆیشتین. (دارمازوو) و (دارخرووک) سەری شاخەکیان لێ گرتبوون. (چەر چنار) و (دار عەرەج)یش سەریان دابوو بەک، رۆژیان لێ شاردبوونەو. (کۆترە باریکە)یش بەقۆل و بەپۆل بەسەر چرۆی قووناری چلە گۆزەکانەو، بەسەرماندا فیکەیان ئەکرد. ناوہ زبۆنەکییش بەسەر بەردەبلوورینەکاندا تافە تافیان ئەکرد و ئەرژانە خواروو. ئەم تەنشت و ئەو تەنیشتمان بەرەز و بەرزەمیو و، بەدار بەھی و ناسکە هەرمی، بەدار قۆخ و قەزوان و، بەدار هەلۆوژە و دارەوون بەچری داگیر کرابوون. لە پاش رۆیشتنیک چارەکە ساتی، (ساوہپان)مان تەواو کرد. لە پەزەکانی (کەندە سوور)یش تیبەرمان کرد. چوونە ناو دارگۆز و گەلوازەکیەو. هەندێ تریی مام برایمەیشمان لەگەل بری تری تر لە چووزەرە میتۆک پچراندبوو. بردمان لەگەل خۆمان و خستمانە ناو ئاوە ساردەکی ناو چووردەکەو. بەگفتوگۆی خۆشەو هەندیک دانیشتین و تریکەمان خوارد و ناوہکییشمان نۆش کرد. ئینجا هیواش هیتواش، روو بەهەراز، بەسواری چوونەو بۆ مالت، نوێژی پاش نیوہرۆ (عصر)م کرد. هەندیک بەناو باخەکانی ئەم لایەیشدا گەرām. چوومەو مالتەو.

لەگەل (ئەمین ئاغا)دا شتومان کرد. کوتوپر گۆیم بەگۆرانییەکی کوردی زرنگایەو. کە گۆیم گرت لەو بەرمانەو دەستەبەک کورە هەرزەکار بوون گۆرانیان دەگوت. ریم لێ خواستن. لە تەک (حەمە شیرین) و (فەرەج)دا چوومە لایان، بەئاوازی بەنازبانەو شانازیم کرد. پاشان داواي هەلپەرینیکم لێ کردن. دلیمان نەشکاندم، بەشادمانییەکەو دەستیان کرد بەهەلپەرین، لیمدا هاتەو. لە نوستندا بووم (فەرەج) دەستی کرد بەئاوازی شتووی شارباژێری، لە خۆشیدا خەوم لێ کەوت. بەیانی پاش چای خواردنەو لەگەل (فەرەج)دا گەلینک جینگای تر گەرām. ئەویش لە پێدا لەبابەت رابواردنی دێیەکەو قسەکی بۆ ئەکردم، دەبگوت:

لهوئ بوو، «ئەمەین ئاغا» ی برای دایکی، ئیستە نامەنووسین و ژمیرکاری بۆ ئەکات، سالی بەسی لیرە و هەندئ گەنم و جۆ، خۆشی کردووشی دەکا، لادیبیەکان (ئەمەین ئاغا) یان زۆر خۆش ئەوئ، چونکە بئ وەبە. هەر وەک بەسەریاندا دئ، شیرەتی براکەیشی دەکات کە زۆریان لئ ئەکات.

پهوشتی پشدهری

(ئەمەین ئاغا) له بابەت رهوشتی پشدهرییهوه گوتی: «خاکی پشدهر له پردی (تهیهت) بهولاره، بهگشتی زهوی ئاغایانی (میراودهلی) یه. هه موویشیان نامۆزا و خزم و خوارزای یه کترن. هه ریه که ههشت نۆ ده گوندێکی له ژیر دهستدایه، له شهردا یهک ته گرن و وهک برا بهگژ دوژمندا دهچن. له خوشیشدا وهک یهک خیزان گهوره و بچووکێ خۆیان ته خویننهوه. ئاغاگان زۆریان ژیر و خویندهوارن، چاک کردهوه و رهفتارن. هه موو کۆچک (دیواخان) یان هه یه. رۆژ هه تا ئیوارئ پتبوار، خزم و خوا، بهسزمان و لات و ههژار لهو کۆچکهدا بهنهرمی و شیرینییه که وه چیتشت و نانیان (بهخۆرایئ) دهخوارد نه درئ. تا میوانیان بئ، دلایان خۆشتری لئ دئ. زۆر رووخۆشن له تهک ژیر دهستهکانیاندا. پیاویان هه یه گوندهکانیان بۆ بهرتهوه دهبن. زۆر بئ فیزن له گهله گوندییهکاناندا. ریتیکێ زۆریش له سهیدا (مهلا) و پیر و ماموستا و ریش سپی و پیاوی زرنگیان دهگرن. ته گهر بیتو ئاغایهک له ناویاندا ناپیاوه تیهه کیان له گهله بکات، یاخود که تنیکێ لئ روویدات، ئاغاگانێ تر له بهر خزمایهتی چاوترستینی ناکهن و سهرزهنشتی ناکهن و جهز به بهی پئ ناگهیتن. له جیاتی نهوه له ههر دتیهه تیهگه یشتوویهک هه لده بژیرن و کۆیان دهکه نهوه تا ژماره یان دهگاته نهچا شهست که سیک. له وانه کۆرێک پیک نههین، ناپیاوهتی ئاغا که نهخه نه بهردهمی نهو گۆر، ئاغاگان خۆیان لهو که تنه ناگهیتن، بهلام پیاوه ژیرهکان لهو کاره ساته نه کۆلنهوه و بیری لئ نهکه نهوه، نهیکه نه راویژ و گفتوگۆ له سهری، ته گهر له راستیدا (ئاغا که) نهو کردهوه ناپه سندهی کردبوو، نهوا فهرمانی به سهردا نه دهن، له سهر پرپاری هه موویان. ئینجا له شکرێکی پشدهری جهنگاوهر ده دهنه پشت خۆیان و رووه مالی (ئاغا که) مل نه نین، فهرمانی کۆر که ی پئ جیهه جئ دهکن، زۆری لئ دهکن ماله که ی بار بکات و بچیتته نهو دیو سنووری پشدهرهوه.

هه ندیک جار تالانیشی دهکن، نایانه وئ بیته وه. زهوییهکانی دابهش دهکن، مه گهر له پاش سالتیک یاخود زۆرتر، بههۆی ئاغاگان هه تکایان لئ بکات و بیتته گونده که ی خۆی، (ئەمەین بهگی قامیش) که ئاغایهکی پشدهری بووه، سئ جار بهم چهشنه ی لئ هاتوه!.

پشدهر کۆماریکه بۆ خۆی

ئەمە دياره که ئەم شپۆه کاروبار هه لسووراندنه گه لیک که لکی هه یه. ههروهک له کۆماریکێ دیمۆکراتی بچئ وایه! چونکه هیزئ فهرمانداری به دهست گه له وه یه، سه ره به ستی و مافیکی زۆره که دراوه به دانیشتووانی ناوچه که. له مه وه کردهوه و رهفتاری شیرین، خۆشه و بیستی، کاری ناپیاوانه نه کردن، زۆر له ژیره دهست و گه له نه کردن، ژیری، راویژکاری پهیدا دهی. به راستی ئەمە کردهوه و کاریکی شیرینه و

۱- مازوو: که بۆ بیده و بستین «تجارهت» دهست ئەدات.

۲- جهوت: که به کاری تالانی مهشکه دئ. بهلام ئەم بهره هئ دار مازوو نییه، هئ داریه پرووه.

۳- بهروو: که بۆ نانی مروژ و گیانه به ریش دهست ئەدات.

۴- گزگل: ئەمە بۆ تالان به کار نههینئ.

۵- خر نووک: بۆ بیده و بستین، بۆ تالانی مهشکه به کار نههینئ.

۶- سیچکه: ئەمیش له گهله مازوو هه ر بۆ تالانی مهشکه به کار نههینئ.

۷- دهموکانه: بۆ چاگردنه وه ی برین به کار نههینئ.

۸- قشکه: ئەمە گه زۆی له سهر دهبارئ، بۆ تالانی مهشکه ییش به کار نههینئ.

۹- گه لا: له نزیک پاییزه وه گه لاکه ی لئ دهکه نه وه به چله که یه وه دهیخه نه ناو لق و پۆی داره که ی خۆیه وه، هه تا زستانی. لای خۆیان «گه لی» ی پئ نه لئین، ئەمە بۆ خواردنی زینده وه ر (حیوانات) به کار نههینئ.

ئینجا (حه مه فه ره ج) له بابەت (داره بهن) یاخود (دارقه زوان) وه قسه ی کرد، گوتی:

«دیسانه وه (داره بهن) یان (دارقه زوان) که به ره که ی بریتیه له قه زوانه شینه، له ده مه و پاییزدا قه ده که ی له زۆر لاوه بریندار نه کرئ، کۆجه له ی قوری پتوه دهنین. بنیشتی لئ دهر دین، داره که یشی بۆ سووتاندن به که لک دئ، وهک (بوخور) بۆنی خۆشه».

گۆزهرانی وه راز

جیگا که به رده لانی بوو، دهشتی که م بوو، چه م و چوغوردیک بوو که پر بوو له رەز و هه رمئ و به هئ، نهو ته ره دارانه ی که له مه و پیتش ناوم بردوون، دانیشتوانی گوندی «وه راز» له سهر نه وانه نه ژین، هه رچی دهغل و دانه له شارباژێرئ ده کړن، «وه راز» به هه رمئ و ترئ و مازوو و به روو به ناویانگه، باخاتهکانی سئ هه زار گه زیک دیرژ ده بنه وه، سی مالییک له گونده که دا دانیشتون، ژماره سهریان نه گاته (۱۵۰) سه د و په نجا که سیک.

(رهشید ئاغا) سه ردار یانه، نهو ده یهک «زهکات» یان لئ کۆ نه کاته وه، بهلام له راستیدا پتریان لئ نه سینئ، خۆشی هه ندیک لئ ئەدات به فه رمان نه وایی، هه ندیک له لادیبییهکان ریک که و تبوون که ئیتر له مه و دوا فه رمانی به بیگاری بۆ نه کهن، زۆر لئی دلشکا و بوون. بهلام (حاجی موحه ممد) نامۆژگاری (پووره حه بی) ی کرد، گوتی: «تۆ جارن چه ندت به نده یی بۆ کردوون، ئیستته دوو نه و نه د به نده بییان بۆ بکه، چونکه ئیستته که ده ستیان کورته به سه رتانا، نهوه بۆ تۆ هونه ره که به نده بییان زۆرتر بۆ بکه یه ت!؟» نهویش ژبیر بوو، گوتی: «به گویت ته که م!؟»، (رهشید ئاغا) که پر و ساباتی لهوئ کردبوو، ژنه که یشی

دهستوریکی پهنیدینه، بویه «میراوده‌لی» یه‌کان هه‌تا ئیستا هیچ که‌سینک سه‌رنه‌که‌وتوو به‌سه‌ریاندا و کز و بی‌دهسه‌لائی نه‌کردوون. زۆر جاری واهه‌بووه له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی خۆیان کردۆته‌وه و خۆیشیان داوه به‌کوشت، تۆپ و تفه‌نگی رۆم و عه‌جه‌میان گرتوو و له‌شکره‌کانیان تهر و توونا کردوون. هه‌رجی هه‌رای ناو مسکینه‌کانیشه هه‌ر ناغای گوند خۆی ئه‌یانکوژیته‌وه و ئه‌یان برپه‌ته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه (پشده‌ر) له هه‌موو جیبه‌کی تری کوردستان بی‌ترستره.

له‌م چهندانه‌دا پشده‌رییه‌کان بیستوویمان که فه‌رمانه‌وایی عیراق نیازی وایه، که (قه‌لادزی) بکات به‌بنکه‌یه‌کی فه‌رمانه‌وایی. جا بۆ ئه‌وه‌ی چنگالی بیگانه له‌خاکیاندا گیر نه‌بی، که‌وتنه‌ فریای خۆیان. کاربه‌ده‌ستانیان دی و هه‌لیان وه‌شاندوه، هه‌رچه‌نده (ناوچه‌ی پشده‌ر) خۆی هه‌روه‌ک فه‌رمانه‌وایییه‌کی کۆمار (جمهریه‌ت) ی وایه. به‌لام وه‌ک خه‌ریکی ئه‌وه‌بن فه‌رمانه‌وایییه‌کی کوردی دابه‌زین و هه‌یاه!

***

له (پردی ته‌یه‌ت) به‌م لاوه که (سیوه‌یل) هه‌ندئ ناغا به‌زۆر فه‌رمان ئه‌ده‌ن به‌سه‌ر مسکیندا. له‌به‌ر ئه‌وه مسکینه‌کان خۆشیان ناوتین. (ره‌شید ناغا) تۆزیک زۆرداره، که‌چی مسکینه‌کان له (ره‌زابه‌گی قایقام) زۆر بی‌گله‌بین. مسکینه‌کان پشیمان خۆشه‌که (ره‌زابه‌گ) به‌رتیل ناخوات، دیاری وه‌رناگری. زۆردارییان لی‌ناکات، به‌جوانیش هه‌ل ئه‌کات له‌گه‌لیاندا. هیچ پیاویکی (ره‌زابه‌گ) ناتوانی بی‌پاره پووشکه‌یه‌ک له‌مسکین بستی.

پشده‌رییه‌کان تازان، خاوه‌ن قسه‌ی خۆیان، چاکه‌یشیان له‌به‌ر چاوه، ئه‌یده‌نه‌وه، هه‌موویان یه‌ک دل و یه‌ک زمان، ته‌نیا (هه‌باسی مه‌حمود ناغا) یان تیاپه‌که خۆی و پشده‌رییه‌کانی له‌مه‌ر خۆی تۆزیک ناکوکن له‌گه‌ل ده‌سته‌ی (بابه‌کری سه‌لیم ناغا) دا. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا هیچ شه‌ر و هه‌رایه‌ک له‌ناویاندا نییه.

***

شتیکی سه‌یریان بۆ گه‌یرامه‌وه. گو‌تیا‌ن: له (مه‌رگه) به‌سه‌ر شاخه‌وه‌که‌وه سواریک به‌خۆی و ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه بووه به‌به‌ر! بیگومان شتی واره‌نادات. هه‌ر ئه‌بی جیماویکی کوردانه‌بی، که له سه‌رده‌می زۆر کۆنه‌وه بۆمان به‌جی ماب.

سینگی ۱۹۲۹/۸/۲۷

به‌یانی دووشه‌مه له‌ته‌ک (حاجی محمه‌د) دا له (پوو‌ره‌هه‌بی) مالئاواییمان کرد. گه‌لی تکی لی‌ کردین که بمینینه‌وه. به‌ند نه‌بوین. به‌سوپاسیکی زۆره‌وه لی‌ جیا‌بوینه‌وه. به‌دوو سات گه‌یشتینه‌ گوندی (سینگی) که له‌ناو جه‌رگه‌ی (شارباژیر) دایه. حاجی موحه‌مه‌د له‌ پێدا سه‌رگوزه‌شته و قسه‌ی خۆشی بۆ ده‌گه‌یرامه‌وه. له‌به‌ر ده‌م چه‌مه‌که‌دا چاوه‌ندازیکی لاله‌زاره‌که‌م به‌وینه‌گره‌که‌م گرت. ئه‌سه‌په‌که‌م به‌ربوو. چوو هه‌ر ماینه‌که‌ی حاجی. گه‌لیک هاروجاجی کرد. وه‌ی لی‌ تیک داین، کردمان به‌دتیبه‌که‌دا. له‌وی به‌ستمانه‌وه. له‌ مائی ناشایه‌کی حاجی موحه‌مه‌د که ناوی «حه‌مه‌ سلیمان» بوو لامان دا. نانی نیوه‌رۆمان له‌وی خوارد. چایمان خواردوه. پاش نوێژکردن. وینه‌یه‌کی تری دتیبه‌که‌م کیشا، تۆزی له‌سه‌ر

گردی (په‌ر هۆزی) هه‌سایینه‌وه. به‌ته‌ماشاکردنی چاوه‌ندازی ئه‌م چه‌م و چو‌غورد و چیمه‌ن و لاله‌زار و نزاره‌ خۆم شادمان کرد، ئینجا به‌ناو باخاتدا رۆشستین، له‌پاش گه‌رانیکی بیست وردیله (ده‌قیقه‌) بی هیشتا نیوه‌یامان نه‌برییوو، به‌ناو چنار و عه‌ره‌ردا رۆشستین، له‌م به‌ر و له‌وه‌ری (قوله‌که‌ی سیوه‌یل) هوه دار قۆخی شه‌نگ و شوخ هه‌بوون. له‌وه‌ر ئه‌وانه‌وه هه‌ندئ قۆخمان خوارد. به‌کۆمه‌له‌ که‌له‌میوتیک گه‌یشتین به‌چه‌ر دارستانیکی به‌هیتی ناوازی سینکیدا تیپه‌ر بوین. به‌هیتی سینگی له‌هه‌موو شوپینیکی ناوچه‌ی سلیمانیدا به‌ناوبانگه. به‌لام نه‌ ئه‌مسال، نه‌ پار، له‌به‌ر کولله‌ به‌ری نه‌گرتوو. پاش ئه‌وه به‌ناو کۆمه‌له‌ دار سیو و هه‌لووژه و قه‌سییدا رۆشستین. ئینجا به‌ژیر سیبه‌ری شه‌نگه‌ توودا. دوا ئه‌وه به‌ناو ئاو و نه‌رمه‌ ده‌شتی مه‌ره‌زی شیخاندا رینگامان بری. به‌راستی ئه‌م شوینه‌ خۆشانه و ئه‌م چاوه‌ندازه‌ جوانانه‌ منیان گه‌شکه‌دار کردبوو. له‌ ری لامان دا. نوێژمان کرد. چووینه‌ ماله‌وه. ئه‌سپمان هینایه‌ ده‌سه‌روه. له‌ ته‌ک حاجیدا روو به‌ده‌شت و دهر رینگامان گرتبه‌هر. له‌واژه‌ تیپه‌رمان کرد، به‌غار به‌ناو ئه‌وه هه‌موو دارمازوو و دار به‌رووی کتو و که‌ژه‌دا رابوردین، له‌گه‌ل زه‌رده‌په‌ردا گه‌یشتینه‌ ماله‌وه، دابه‌زین.

پتیبسته ئه‌وه‌یش بلیم که له‌کاتی جیا‌بوونه‌وه‌ماندا له‌ دتی (سینگی)، (حه‌مه‌ سلیمان) ی خانه‌خوتمان زۆر له‌گه‌لمان خه‌ریک بوو که بمینینه‌وه، به‌لام نه‌مانه‌وه، به‌رپزیک زۆره‌وه په‌وانه‌ی کردین. که سه‌رنج‌م دا مائی (حه‌مه‌ سلیمان) سیانزه‌ پوو‌ره هه‌نگیان هه‌بوو. که هه‌موو له‌ پوو‌ره هه‌نگی چیاوه هاتبوونه‌ ئه‌وی. به‌لی، له (سینگی) یشدا به‌م جو‌ره‌ خۆشییبه‌وه رامان بوارد. (سینگی) بیست مائیکی تیا‌بوو که ژماره‌ سه‌ریان خۆی ئه‌دا له‌ سه‌د که‌سیک. (ره‌زابه‌گ) یان خۆش ئه‌وی. فه‌رمانه‌ری خه‌لکی خاکی خۆمانیان پت چاکه. رقیان له‌ بیگانه‌ زۆر ئه‌بیته‌وه. زۆر هه‌زبان ئه‌کرد و ئاواتیان ئه‌خواست که (ئیسراهم ئه‌فه‌ندی) ی دادگه‌ر (قاضی) ی شارباژیر نه‌گوێزیته‌وه بۆ جیگایه‌کی تر، نه‌وه‌ک بیگانه‌یه‌کی بخه‌نه‌ جی و خرابی له‌گه‌ل لادتیبه‌کاندا بکات.

دانیشتوانی ئه‌م گونده‌ گوزه‌رانیان له‌سه‌ر فرۆشتنی ئه‌م به‌ره‌مانه‌یه: تری، به‌هی. ده‌غل و دان، داری سووتاندن، هه‌نگوین، (سینگی) تری و هه‌نجیریکی جوانی هه‌یه.

چوارتا ۱۹۲۹/۸/۳۰

به‌یانی رۆژی پینج شه‌مه‌ هیشتا خۆر نه‌که‌وتوو، له‌گه‌ل (حاجی ره‌شید) دا به‌ناو دار و ده‌وه‌نی چیا و چه‌م و چو‌غوردی (قه‌لا چوالان) دا رۆشستین و روومان کرده‌ چوارتا. کزه‌بای به‌یانیش که له‌ بالی ئه‌سه‌په‌که‌می ئه‌دا شه‌نگ و شوخی کردبوو له‌ کاته‌دا رۆژ ده‌م به‌پیکه‌نینه‌وه له‌ که‌له‌وه‌ خۆی ده‌رخت پرنشگیدا. شه‌وی ده‌ره‌راند و به‌سه‌ر هه‌موو زینده‌وه‌ر و دار و دره‌ختی جیهاندا خۆشه‌ویستی په‌خشان کرد. کۆتره‌کان که به‌سه‌ر چلی دره‌خته‌کانه‌وه بوون، ده‌رکه‌وتن و به‌رسینگیان به‌تیشکی زترینی رۆژه‌که‌ رازاپه‌وه. کاتیگمان زانی له‌ نزیک باخه‌کانی چوارتاوه پۆلیکی بی شومار. له‌ که‌وه و کۆتر و کۆتره‌باریکه‌ له‌ ترسی ئیبه‌ دایان له‌ شه‌قه‌ی بال و روو به‌هه‌ورازی چیاکه ده‌ستیان کرد به‌فرین.

به‌ناو چیمه‌ن و لاله‌زاری (چوارتا) یشدا له‌ رینگایه‌که‌وه که ئه‌م به‌ر و ئه‌وه‌ری به‌په‌رژینی گولی په‌نگین

ته نیشست گیرابوو، تیپه‌رمان کرد. ئەسپه‌کامان له دێیه‌که به‌سته‌وه و، ڕوو به‌چایخانه‌که ڕۆیشتین. پینج شه‌ش هه‌نگاوێکمان ما‌بوو بگه‌ینه‌ چایخانه‌که ها‌و‌پێیه‌کی خۆشه‌ویست، (شیخ ره‌ئووفی سه‌ید نووری نه‌قیب)م پین گه‌یشت. به‌ڕوویه‌کی خۆشه‌وه مان‌دوونه‌بوونی لێ کردین و بردینه‌ ناو چایخانه‌که‌وه، دا‌ینا‌ین و خواردنی ناشتای ده‌ر‌خوارد داین. پاش ئەوه بردینه‌ سه‌ر کانی، سووره چناریکی پیشان دام. ئەمه‌نده ئەستور و زه‌لام بوو، به‌پشتیتێکی هه‌شت گه‌زی ته‌نگه‌ی نه‌ هه‌اته‌وه یه‌ک!، ده‌رکه ئەمه‌نده گه‌وره‌ بوو، له‌ناو له‌پی سه‌روویدا پیاو ده‌یتوانی به‌ته‌واوه‌تی تیا رابکشێ. شوینه‌که‌ی ته‌خت بوو، وه‌کو ته‌خت. هه‌نگیکی باشیش له‌ناو ده‌رکه‌دا هه‌وا‌بووه‌وه. چوارتاییه‌کان با‌وه‌ریان وا بوو که ئەم ده‌ره له‌سه‌ر گۆزی پیاوچاکێک نیتزرا‌بوو. له‌به‌ر ئەوه نابێ ده‌ست له هه‌نگینه‌که‌ی ناوی بدرێ. ده‌ سال بوو ئەو هه‌نگینه‌ ما‌بووه‌وه، که‌س ده‌ستی لێ نه‌دا‌بوو. هه‌نگینه‌که ڕۆچوو بوو، تا گه‌یشتوووه‌ ب‌نی ده‌رکه‌!

له‌گه‌ل (حاجی ره‌شید)دا چوینه‌ لای (ئیسرا‌هیم ئەفه‌ندی دادگه‌ر)، گه‌لێک می‌وان نه‌وازی و قسه‌ی خۆشی بۆ کردین، زۆری پین نه‌چوو، (شیخ ره‌ئووف) هات به‌دواما، بۆ نا‌وبانخ و چه‌ره‌س. لێره (چه‌ره‌س) به‌و جێیه‌ ئەلێن که له ناو ره‌زا بێ و می‌وژ و دۆشا‌و و با‌سوقی تیا دروست بکه‌ن. له‌ ڕێ دوو سێ وینه‌مان گرت، هێ خۆم له‌گه‌ل سه‌راکه‌دا، له‌ ره‌زه‌که‌یدا هه‌ندی تری نا‌وازی ده‌ر‌خوارد داین. به‌لای ده‌ختی هه‌رمی و قق‌خ و قه‌یسه‌یدا ڕوو به‌هه‌وراز ڕۆیشتین. لقی ده‌رکه‌کان ئەشانه‌وه. به‌که‌زه‌بای چیا‌که ئەشه‌که‌نه‌وه. له‌ویدا وینه‌یه‌کی (شیخ ره‌ئووف)م گرت. به‌دارتاشینک گه‌یشتین کاسه‌ی داری دروست نه‌کرد. تا‌وێک سه‌یری ده‌ستیمان کرد. پاشان چوین بۆ سه‌یری مزگه‌وت و سا‌باته‌که‌ی (ره‌زه‌بگ). ئینجا بۆ مائی (شیخ ره‌ئووف) که له‌وێ نا‌یتکی نا‌وازی بۆ ئاماده‌ کردبوون.

سات نزیکه‌ی هه‌وت بوو. چوینه‌ نوێژی. له‌سه‌ر سه‌ربانی مزگه‌وته‌که‌ نوستین تا ساتی هه‌شت و نیو، له‌ چایخانه‌ خۆشه‌که‌دا چایه‌کی ره‌نگینمان نۆش کرد. چوینه‌وه بۆ لای دادگه‌ر. مائ‌ئا‌واییمان لێ کرد. چوینه‌ سه‌راکه‌وه، تازه‌ فه‌رمانه‌وه‌ی دروستی کردبوو. له‌ناو هه‌وشه‌که‌یا هه‌موو جو‌ره‌ گو‌لیک ڕوینرا‌بوو، په‌نجه‌ره‌ و ده‌رگا‌کانی ره‌نگ کرا‌بون. دوو قوله‌ی تیاکرا‌بوو، بۆ شه‌ره‌ تفه‌نگ. تازه‌ چشتیره‌که‌ی تیا دروست نه‌کرا بۆ ئەسپه‌کانی با‌لبازه‌کان. وه‌ستا‌کان نه‌بێ (ئه‌رمه‌نی) بوون، هه‌موو کریکاره‌کان کوردبوون. داخه‌که‌م گه‌لێک چا‌وه‌روانی (شیخ ره‌ئووف)مان کرد و گه‌راین به‌دوایدا، نه‌مان دۆزییه‌وه ئەمانووست مائ‌ئا‌وایی لێ بکه‌ین. که سات خۆی دا له‌ ده‌ی ئی‌واره، ناچار بووین ملمان نا به‌ر‌په‌نگا‌وه، له‌ خوار دێیه‌که‌وه وینه‌یه‌کی چا‌وه‌ندازه‌ی چوار‌تام گرت.

ئێتر هه‌ر به‌ده‌م ڕتوه‌ گۆرانی خۆش خۆش و قسه‌ی به‌جۆشم بۆ (حاجی ره‌شید) نه‌کرد. ئەم (حاجی ره‌شید)، و براکه‌یشی (حاجی موحه‌مه‌د)، هه‌ردووکیان خزم دۆست و پیاوی چاک بوون. هه‌ردوو خیزان له‌ مائ‌یکدا بوون. به‌هه‌موو (دیه‌له) هه‌ر چوار خیزانی تیا بوو. به‌لای منه‌وه (حاجی موحه‌مه‌د) با‌شتر بوو له‌ (حاجی ره‌شید). چونکه‌ سه‌ر و زمانه‌ی خۆشتر و ڕووی شیرینتر و نه‌رمتر بوو. پیش ئەوه‌ی بێ به‌شێوان له‌ولای دێی (شه‌مس نا‌وا)وه له‌گۆی چه‌مه‌که‌ نوێژمان کرد. نیوساتییک بوو تاریکی دا‌هاتبوو، گه‌یشتینه‌وه (دیه‌له) و به‌که‌سوکارمان شاد‌بووینه‌وه.

بیش ئەوه‌ی قسه‌که‌م ته‌واو بکه‌م، ئەلێم؛ چوارتا هه‌ر سی مائ‌یک نه‌بوو. چل مائی با‌لبازیشی تیا‌بوو. سێ سه‌د که‌س سه‌ربازیشی تیا بوو. دێیه‌کی نا‌ودار و ره‌ز و سه‌وزه‌دار و، پڕ له‌ ده‌خت و دار و، چا‌وه‌ندازی جوان بوو. بنکه‌ی نا‌وچه (قضا)ی شارباز‌پیش بوو.

دوا قسه ۱۹۲۹/۹/۲

سیانزه‌ ڕۆژمان له‌ (شاربا‌ژێ)دا رابوارد. سوپاس بۆ خوا، بێ وه‌ی به‌خۆشییه‌وه گه‌راینه‌وه. جێ و شوپینی خۆمان له‌ دێهاتی: (سیره‌می‌رگ) و (گه‌نکا‌وا) و (دیه‌له) و (قه‌لا چوالان) و (وه‌را‌ز) و (سینکێ) و (واژه) و (چوارتا)دا خۆش کرد و به‌خۆشییه‌وه ر‌امان بوارد. له‌ مائی هه‌موو لایه‌کیاندا می‌واندارییه‌کی نا‌وازه‌مان کرا، که هه‌رگیز له‌بیرم نا‌چیته‌وه و خواش یاری‌هه‌ول ئەده‌م تۆله‌یان بۆ بکه‌مه‌وه. که هاتینه‌وه بۆ (سلیمانی) له‌ ناوه‌ سازگاره‌ سارده‌که‌ی شاخه‌ ره‌نگینه‌که‌ی (ئه‌زمێ) تینووتیمان شکا.

له‌م گه‌شته‌مدا له‌ گه‌لێک ڕووه‌وه زانیم ده‌ستکه‌وت و چا‌وم کرایه‌وه. له‌ پاش سوپاسی خوا، سوپاسی (حاجی ره‌شید) و (حاجی موحه‌مه‌د) و (پووره‌هه‌بێ) و (شیخ ره‌ئووف) و ئەو که‌سانه‌ ئەکه‌م که می‌واندارییان کردم و، به‌هۆی ئەوانیشه‌وه له‌ زۆر ڕووه‌وه له‌ نیشتمانه‌ نا‌زداره‌که‌م و گه‌له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م شار‌ه‌زا بووم و نزیکیش بوومه‌وه.